

WIADOMOŚCI Z PROWINCJI

NUMER 34 - 4/2020 • ROK XXXIV

Biuletyn Informacyjny Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych W Polsce

REKOLEKCJE 2020

adwent

A U D I R E E T O B E D I R E

SŁUCHAĆ I BYĆ POSŁUSZNYM

w numerze między innymi:

EKWADOR: 25 LAT MISJI

Jubileusz 25 lat to nie tylko okazja do świętowania ćwierćwiecza obecności charyzmatu naszego Zakonu na ziemi ekwadorskiej, ale też do refleksji i dziękczynienia.

OWOCE AKCJI „WORECZEK RYŻU”

Tegoroczna akcja „Woreczek Ryżu” okazała się inna niż wszystkie poprzednie. Sytuacja związana z Covid-19, kwarantanna, zamknięte szkoły i kościoły.

LICENCJAT O. PIOTRA PLISZKI

W październiku świętowaliśmy we wspólnocie Domu św. Maksymiliana sukces o. Piotra Rafała Pliszki, który uzyskał kanoniczny tytuł licencjata.

NASI ZMARLI BRACIA

ŻYCZENIA MINISTRA PROWINCJALNEGO

Życzę Wam przede wszystkim tego, byście uwierzyli w to, iż nie jesteście sami, że Pan czuwa nad każdym swoim stworzeniem, czuwa nad nami.

TRANSITUS 2020

3 października to wyjątkowy dzień dla wszystkich franciszkanów i tych, którym bliski jest asycki święty. To właśnie w nocy z 3 na 4 października 1226 r. św. Franciszek z Asyżu przeszedł z tego życia do życia wiecznego.

Franciszkanie na całym świecie uczestniczą w tym dniu w uroczystym nabożeństwie *Transitus*, upamiętniającym błogostawioną śmierć św. Ojca Franciszka.

W Gdańsku w prezbiterium kościoła Świętej Trójcy, pod ołtarzem stygmatyzacji św. Francisz-

ka, nabożeństwu przewodniczył i kazanie wygłosił o. dr Tomasz Jank, rektor kościoła.

Całość śpiewów animowała schola z Ruchu Światło-Życie.

Na zakończenie o. Tomasz udzielił wszystkim błogostawieństwa relikwiami św. Ojca Franciszka.

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2020/21

Uroczystym odśpiewaniem pieśni *Gaudeamus igitur* rozpoczął się nowy rok akademicki 2020/21 we franciszkańskim Seminarium w Łodzi-Łagiewnikach.

Przed spotkaniem na auli uczestnicy inauguracji wzięli udział w Eucharystii pod przewodnictwem o. prof. UKSW dr. hab. Grzegorza Bartosika - Ministra prowincjalnego z Warszawy, podczas której Słowo wygłosił o. Wojciech Kulig - Minister prowincjalny z Gdańska.

Na początku spotkania o. Rektor przywitał przybyłych gości, a wśród nich ks. prof. dr. hab. Piotra Tomasika, dziekana Wydziału Teologicznego UKSW, którego filią jest łódzkie Seminarium. W inauguracji wzięli też udział księża rektorzy pozostałych Seminarium łódzkich i wicerektor Seminarium z Łowicza oraz wykładowcy, a wśród nich zarówno osoby duchowne, jak i świeckie. Po przywitaniu o. Sekretarz WSD odczytał sprawozdanie z minionego

roku akademickiego 2019/2020.

Po części wstępnej wręczono nagrody dla kleryków, którzy w minionym roku akademickim osiągnęli najlepsze wyniki w nauce.

Kolejnym punktem inauguracji była immatrykulacja braci rozpoczynających swój pierwszy rok nauki oraz wręczenie im indeksów. W tym semestrze wspólnota seminaryjna powiększyła się o dziewięciu współbraci (siedmiu kleryków i dwóch juniorystów).

Inauguracja zakończyła się słowami zachęty przybyłych gości oraz wykładem inauguracyjnym wygłoszonym przez o. dr. Karola Adamczewskiego, który w tym roku obronił rozprawę doktorską na Wydziale Prawa KUL. Tematem wykładu były „Biblijno-rzymskie korzenie procesowej zasady *testis unus testis nullus*”.

Od tego roku, zgodnie z decyzjami Kapituły Prowincjalnych zmienił się zarząd Seminarium. Nowym rektorem został o. dr Piotr Żurkiewicz, wicerektorem o. mgr lic. Jacek Korsak a sekretarzem studiów o. mgr lic. Jan Olszewski. W Seminarium zmienili się też ojcowie duchowni, którymi zostali o. Edward Sobolewski i o. Grzegorz Papuga.

Podczas inauguracji zabrakło niestety braci z kursu V, którzy w tym czasie przebywali jeszcze na kwarantannie w klasztorze w Darłowie, gdzie wcześniej odbywali swój drugi nowicjat.

Sekretariat misyjny

www.sekretariatmisyjny.pl

POGRZEB O. JANUSZA M. SZYPULSKIEGO

W dniu 13 października 2020 r. w Darłowie pożegnaliśmy naszego Współbrata, o. Janusza M. Szypulskiego, który odszedł do Pana 2 października.

Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się Mszą Świętą w kościele Matki Bożej Częstochowskiej. Początkowo miał im przewodniczyć biskup pomocniczy diecezji koszalińsko-kołobrzeszkiej, Krzysztof Zadarko, który ze względów zdrowotnych w ostatniej chwili musiał jednak odwołać swój udział. W związku z tym Eucharystii przewodniczył Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig, który przyjechał do Darłowa wraz z zarządem Prowincji.

By pożegnać o. Janusza do darłowskiego kościoła przybyli bracia z klasztorów, rodzony brat zmarłego z rodziną, prezes zarządu narodowego MI o. Stanisław M. Piętka oraz delegacje Rycerstwa Niepokalanej z Darłowa, Darłówka i Ostródy oraz parafianie. Z myślą o tych, którzy nie mogli wziąć udziału w uroczystościach z powodu zagrożenia epidemiologicznego, w szczególności o Mamie i rodzinie o. Janusza, całość obrzędów była transmitowana na

profilu Prowincji na Facebooku.

Zebranych przywitał gwardian i proboszcz o. Wiesław Przybysz. Życiorys zmarłego tradycyjnie odczytał sekretarz Prowincji. Słowo Boże wygłosił przewodniczący liturgii, o. Wojciech Kulig, który rozwijając wątek duchowej więzi zmarłego z Maryją, powiedział m.in., że o. Janusz „był nasączony miłością do Niepokalanej i do Jej Syna”. Przed zakończeniem Mszy Świętej głos zabrał prezes narodowy MI o. Stanisław Piętka z Niepokalanowa, który w krótkich słowach wspomniął osobę o. Janusza, a także zwrócił się do samego zmarłego, życząc mu „Niepokalanowa Niebieskiego”.

Z kościoła uczestnicy uroczystości udali się w kondukcje na cmentarz komunalny w Darłowie, gdzie ciało o. Janusza zostało złożone w kwaterze franciszkańskiej.

Zdjęcia na stronie 4.

OFICJALNE ROZPOCZĘCIE POSTULATU 2020/2021

W sobotę 31 października o godz. 11.30 w Gnieźnie odbyła się uroczysta Eucharystia, oficjalnie rozpoczynająca postulat, podczas której o. Prowincjał Wojciech Kulig wręczył kandydatom Krzyże Tau.

Znak Tau nawiązuje do księgi Ezechiela: „Pan rzekł do niego: „Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy i nakreśl ten znak TAW na czolach mężów, którzy wzdychają i biadają nad wszystkimi obrzydliwościami w niej popetnianymi”” (Ez 9,4).

W homilii o. Prowincjał zwrócił się do postulantów, aby pamiętać, że to Pan Bóg jest inicjatorem ich nawrócenia i to dzięki Niemu rozpoczynają formację zakonną, zgodnie ze słowami Pana Jezusa: „nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem” (J 15,16).

JUBILEUSZ 25-LECIA MISJI W EKWADORZE

Jubileusz 25 lat to nie tylko okazja do świętowania ćwierćwiecza obecności charyzmatu naszego Zakonu na ziemi ekwadorskiej, ale też do refleksji i dziękczynienia Bogu za ten dar i przywilej posługi ewangelizacyjnej tego południowoamerykańskiego kraju.

Początki misji franciszkańskiej w Ekwadorze to odpowiedź na potrzeby i zaproszenie Kościoła lokalnego do działalności katechetycznej, parafialnej i formacyjnej. Z czasem, kiedy pierwsze potrzeby duchowe zostały zaspokojone, i posługa duszpasterska nabrała swojego tempa i charakteru, a bracia dobrze weszli w lokalną rzeczywistość, poznając

ludzi i ich zwyczaje, troski dnia codziennego, ale też poważne problemy, z jakimi ich podopieczni muszą się zmagać, przystąpili do projektowania w każdej ze swoich czterech misji dzieł socjalnych. W ten sposób powstały przedszkola, świetlice i akademia piłki nożnej, służące m.in. odciążeniu młodzieży od narkotyków. Dobrze funkcjonuje gabinet lekarski, stomatologiczny, czy rehabilitacyjny dla osób starszych, a obecnie ponadto dobiega końca budowa laboratorium medycznego w rejonie dotkniętym skutkami trzęsienia ziemi. Na misji powstała też pracownia

komputerowa, zakład fryzjerski, pizzeria i kuchnia.

Misja nie miałaby przyszłości, gdyby nie troska o lokalne powołania. Intensywna modlitwa połączona ze świadectwem życia i ofiarną posługą - nawet za cenę życia - otwierają serca młodych na przyjęcie Bożego daru powołania. Dlatego też misja wciąż się rozwija i patrzy z nadzieją w przyszłość.

Wdzięczność należy się też przyjaciołom i współpracownikom misyjnym za każdy gest życzliwości, za modlitwę i ofiary składane Bogu, by ta misja przynosiła owoce na Bożą chwałę i pożytek ludzi - doczesny i wieczny.

br. Robert Kozielski

POGRZEB O. CZESŁAWA KOZIEŁA OFMCONV

12 listopada 2020 r., a więc zaledwie miesiąc od pożegnania o. Janusza M. Szypulskiego, bracia z Prowincji gdańskiej znów zgromadzili się na uroczystościach pogrzebowych swojego zmarłego Współbrata. Tym razem był to o. Czesław Kozieł, który odszedł do Pana 6 listopada w Gdańsku po długiej walce z chorobą nerek.

Msza Święta pogrzebowa rozpoczęła się o godz. 13.00 i została odprawiona w kościele św. Pawła Apostoła w Elblągu. Liturgii przewodniczył biskup elbląski Jacek Jezierski. Wśród przybyłych na uroczystości pogrzebowe był Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig z zarządem oraz reprezentacja braci z Prowincji. Ze względu na restrykcje epidemiologiczne liczba osób w kościele była ograniczona, stąd też z myślą o tych, którzy nie mogli uczestniczyć w

uroczystościach fizycznie, całość obrzędów była transmitowana w Internecie.

Obecnych w kościele, jak i łączących się poprzez Internet, przywitał proboszcz parafii św. Pawła Apostoła o. Grzegorz Piśko. Zwrócił się szczególnie do rodziny o. Czesława, która ze względu na kwarantannę niestety nie mogła przybyć na liturgię osobiście.

Po przywitaniu uczestnicy uroczystości wysłuchali życiorysu zmarłego, przypominając sobie

jego bogatą działalność duszpasterską.

Tak jak miesiąc temu, tak i tym razem, homilię wygłosił o. Prowincjał Wojciech Kulig.

Na koniec Mszy Świętej o. Grzegorz Piśko podziękował m. in. lekarzom, którzy otoczyli o. Czesława wyjątkową troską, nie tylko w ostatnich dniach, ale na przestrzeni lat, kiedy chorował, a także braciom za opiekę. O. Proboszcz przeczytał także słowo wspomnienia od parafian z Oziorska, którzy wyznali, że o. Czesław był dla nich „nie tylko kapłanem, ale i ojcem”.

Po Mszy Świętej uczestnicy uroczystości procesyjnie wyszli z kościoła i udali się pod grobowiec zakonny. Tam też odbyły się dalsze obrzędy pogrzebowe, którym przewodniczył Minister prowincjalny.

Zdjęcia na stronie 7.

OWOCE AKCJI “WORECZEK RYŻU”

Tegoroczna akcja “Woreczek Ryżu” okazała się inna niż wszystkie poprzednie. Sytuacja związana z Covid-19, kwarantanna, zamknięte szkoły i kościoły. Wszystko to spowodowało, że spora część, a właściwie większość działań przeniosła się do Internetu i dostępnych mediów

Mimo to, ogromne serca darczyńców nie zawiodły i wiele osób udzieliło wsparcia tym, którzy go potrzebują, postępując zgodnie z hasłem akcji “Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie!” (Mt 7,12).

Akcja opiera się o trzy filary: post, jałmużna, modlitwa i jest wymierzona w trzy główne dziedziny pomocy dzieciom: dożywianie, edukację i zdrowie, czyli dostęp do opieki medycznej.

Choć zbiórka na „Woreczek ryżu” trwa cały rok i nieustannie można ją wspierać, to zebrane

środki już służą potrzebującym w Kenii i Ekwadorze. Bez przerwy przez cały rok trwa akcja dożywiania dzieci.

Fundacja „Tworzyć Miłością” wspólnie z Franciszkańskim Sekretariatem Misyjnym z Gdyni przekazała też Centrum Zdrowia w Ruiri w Kenii (St. John Paul II Health Centre) 61 000 zł na zakup sprzętu medycznego, niezbędnych leków oraz środków ochrony osobistej, w ramach trzeciego filaru pomocy. Za przekazane środki zakupiono m. in. łóżko ginekologiczne, inkubator, resuscytator, koncentrator tlenu, wagę

dla niemowląt, monitor funkcji życiowych oraz urządzenia i testy do badań.

Dzięki wyposażeniu tej misyjnej placówki zdrowia w odpowiedni sprzęt, dzieci i ich mamy, które nie miały szans na przeżycie, będą mogły uzyskać niezbędną opiekę medyczną.

Każda złotówka na rzecz akcji „Woreczek Ryżu” to pomoc konkretnym osobom, zarówno w Kenii jak i w Ekwadorze.

Środki na „Woreczek ryżu”
można przekazywać przez cały rok
na konto Franciszkańskiego Sekretariatu Misyjnego

76 1240 1239 1111 0000 1643 7506

z dopiskiem „Woreczek ryżu”.

Strona projektu – www.woreczekryzu.pl

POGRZEB O. JÓZEFA CZYSZA OFMCONV

9 grudnia w Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Lęborku Prowincja gdańska pożegnała swojego kolejnego brata. Tym razem był to o. Józef Czysz, który odszedł do Pana 5 grudnia w klasztorze poznańskim.

Choć o. Józef zmarł w Poznaniu, to jego wolą i pragnieniem było, by był pochowany w rodzinnym mieście. Stąd, po uzyskanej zgodzie o. Prowincjała, uroczystości zorganizował gwardian i proboszcz z Lęborka o. Robert Wołyniec oraz miejscowa wspólnota.

Na pożegnanie o. Józefa przybyli bracia z Prowincji, na czele z Ministrem prowincjalnym o. Wojciechem Kuligiem oraz zarządem. Wspólnotę poznańską, w której o. Józef przebywał od 2015 r. do końca swych dni, reprezentował o. Michał Baranowski. Na uroczystości przybyli też bracia kursowi zmarłego: o. Kazimierz Brzozowski i o. Andrzej Mielewczyk, oraz krewni, a wśród nich jego Tata, Brat, Siostra a także Kuzyn, o. Grzegorz Papuga, który również należy do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych.

Mszy Świętej przewodniczył o. Wojciech Kulig. On także wygłosił homilię. Zacytował w niej opinię proboszcza parafii lęborskiej

z czasów, gdy Józef wstępował do Zakonu: „Józef bardzo często jako ministrant służył do Mszy Świętej, rozmodlony Tata, który troszczy się o rodzinę i Mama, która codziennie uczestniczy w Eucharystii i codziennie przyjmuje Komunię świętą”.

„Odejdźcie Józefa w czasie Adwentu jest dla nas bez dwóch zdań przypomnieniem, że rzeczywistość przejścia z tego świata do innego świata, rzeczywistość śmierci, chociaż trudna, nie powinna być przez nas ignorowana, bo wcześniej czy później, stanie się ona też naszym udziałem. Pan przypomina nam, że zawsze powinniśmy być gotowi, że o godzinie, której się nie spodziewamy, przyjdzie i zabierze nas do siebie, że w godzinie, której się nie spodziewamy, nakaże nam zostawić wszystko, co jest tutaj dla nas ważne i zdać rachunek z podążania po ziemskich drogach naszego życia” - kontynuował o. Prowincjał.

Na koniec Eucharystii, zgodnie

ze zwyczajem franciszkańskim, głos zabrali bracia. „Ziutka”, bo tak nazywali o. Józefa, wspominał o. Kazimierz Brzozowski, z którym w 1972 r. przekroczył próg klasztoru w Niepokalanowie, rozpoczynając tym samym drogę swojego powołania.

O. Tomasz Rytko w kilku słowach przekazał Rodzinie słowa pozdrowienia a także zapewnienie o pamięci przez osoby żyjące we Włoszech, szczególnie osoby z franciszkańskiej parafii św. Franciszka w Pizie, gdzie o. Józef postuluje jako gwardian i proboszcz.

W imieniu wspólnoty klasztoru poznańskiego głos zabrał o. Michał Baranowski. Jak powiedział, o. Józef „chciał pozostać do końca w klasztorze, dając tym samym świadectwo umiłowania wspólnoty i tego miejsca”. O. Michał podziękował też wszystkim zaangażowanym w pomoc o. Józefowi, w tym Bratu i Siostrze, którzy w ostatnich miesiącach postulowali przy nim w Poznaniu, a także pani Marii.

Po Mszy wszyscy udali się na cmentarz, gdzie złożono ciało o. Józefa w grobowcu zakonnym.

Zdjęcia na stronie 10.

PROFESJA WIECZYSTA 2020

W sobotę 12 grudnia 2020 r., w Sanktuarium św. Antoniego w Łodzi Łagiewnikach, swoje śluby wieczyste złożyli bracia Peter Mwema Kyalo i George Omondi Odhiambo z kenijskiej Prowincji św. Franciszka oraz bracia Karol Rzeźnicki i Wojciech Kasprowicz z gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego.

Obrzęd profesji miał miejsce podczas Eucharystii, która rozpoczęła się o godz. 11.00. Liturgii przewodniczył Minister prowincjalny Prowincji św. Maksymiliana o. Wojciech Kulig. Obecni byli również rektor WSD w Łodzi-Łagiewnikach, o. Piotr Żurkiewicz oraz wicerektor, o. Jacek Korsak, a także delegacja braci z Prowincji św. Maksymiliana, księża z rodzinnych parafii neoprofesów oraz ich najbliższa rodzina i przyjaciele. Z myślą o tych, którzy nie mogli bezpośrednio uczestniczyć w uroczystości, Eucharystia była transmitowana na żywo przez Internet. Tą drogą z uczestnikami uroczystości łączyli się m.in. bracia z Prowincji św. Franciszka w Kenii a wśród nich tamtejszy Minister prowincjalny, o. Obed Karobia.

W wygłoszonym słowie o. Prowincjał odniósł się do ślubów życia w ubóstwie, posłuszeń-

stwie i czystości. Jak zaznaczył, w kroczeniu za Jezusem każdy z nich jest tak samo ważny i wartościowy. W praktykowaniu ślubu ubóstwa potrzeba umieć dokonywać właściwych wyborów w kwestiach materialnych, umieć rozróżniać pomiędzy tym, co jest naszą zachcianką, od tego, co jest faktyczną potrzebą. Ślub posłuszeństwa sprawia najwięcej trudności. Czasem jest krzyżem, ale czy Jezus nie powiedział, że jeśli chcemy Go naśladować, to potrzebujemy zaprzeć się samego siebie i wziąć swój krzyż? O. Wojciech zaznaczył, że ślub ten musi być przeżywany w kategoriach pokuty i poświęcenia. W końcu na mocy ślubu czystości, Jezus chce zagwarantować, że to On będzie jedyną i najważniejszą miłością w życiu zakonników.

Po homilii Bracia złożyli swoje śluby. Tradycyjnie po profesji wieczystej bracia neoprofesi-

witani są braterskim uściskiem przez wszystkich obecnych na liturgii profesów wieczystych.

W tym roku z racji epidemii uścisk neoprofesom wyjątkowo został przekazany w imieniu wszystkich braci przez o. Wojciecha.

Po liturgii eucharystycznej bracia podziękowali swojej rodzinie, formatorom, wspólnocie seminarnej i miejscowej wspólnocie klasztornej, a także tym, którzy wspierali ich na drodze powołania.

„Nie bójcie się opierać życia na Chrystusie” – tymi słowami i uroczystym błogostawieństwem zakończył Eucharystię o. Prowincjał.

Przeznacz 1% podatku

franciszkańska
Fundacja

Tworzyć Miłością

www.fundacjatom.pl

ŻYCZENIA MINISTRA PROWINCJALNEGO NA BOŻE NARODZENIE 2020

Czas Świąt Narodzenia Pańskiego to z pewnością czas wyjątkowy. To czas, kiedy nasze myśli kierujemy w stronę naszych najbliższych, a należą do nich nasi współbracia w Zakonie i Prowincji, nasze rodziny, przyjaciele, nasi dobroczyńcy i sympatycy, osoby z którymi jesteśmy na co dzień i ci, z którymi nasz kontakt jest ograniczony również ze względów pandemicznych

I chociaż świat pogrążony jest w chaosie, chciałbym, abyśmy naszym sercem przenieśli się dziś do tego wyjątkowego momentu w historii tego świata, w którym panował względny pokój, a „Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami”. Tak właśnie, nie inaczej Bóg-Człowiek stanął blisko człowieka, blisko każdego z nas, najbliżej jak było to możliwe. Dzięki temu niesamowitemu wydarzeniu człowiek zaczął oglądać chwałę Boga i w niej uczestniczyć.

Dzisiaj Boża Dziecina chce nam na nowo przynieść pokój. Chce obdarzyć nasze serca nadzieją i przypomnieć, że wszyscy jesteśmy przez Nią tak samo kochani. Że jej miłość nie zna granic, a jej błogostawieństwo dotyka każdego bez wyjątku.

Moi drodzy, czego życzyć Wam na ten szczególny dzień, w którym na świat przychodzi Jezus, Emmanuel, Książę pokoju. Życzę Wam przede wszystkim tego, byście uwierzyli w to, iż nie jesteście sami, że Pan czuwa nad każdym swoim stworzeniem, czuwa nad nami.

Życzę Wam, byście w te święta nie zapomnieli o tych, którzy Was potrzebują i którzy być może bez Waszej pomocy i dobrego słowa nie przeżyją tych świąt w radości. Niech połamany opłatek przypomina nam o potrzebie przebaczenia i wyciągnięcia ręki do zgody.

Życzę nam wszystkim, byśmy w imię rodzącego się Pana, coraz bardziej szukali jedności i zgody. Życzę Wam roztropnego serca św. Józefa, pokornego serca Maryi i miłosiernego serca Jezusa.

Wszystkim Wam, drodzy Bracia, którzy jesteście daleko od swoich rodzin i pełnicie postugę dla dobra Zakonu w różnych częściach Polski i świata, niech błogostawi Boży Syn, i w czasie tych świąt, i w ciągu całego nadchodzącego nowego roku. Błogostawionych Świąt Narodzenia Pańskiego!

a. Wojciech Kulig
Minister prowincjalny

AKTUALNOŚCI Z KLASZTORÓW

DARŁOWO

LODÓWKA DLA UBOGICH

Przed budynkiem klasztoru zamontowaliśmy lodówkę na jedzenie, z której za darmo mogą korzystać ludzie będący w potrzebie. Zamysł jest bardzo prosty i praktyczny. Z jednej strony dobrze wiemy, że w wielu domach sporo żywności się marnuje i sporo produktów jest wyrzucanych. Z drugiej strony, w mieście są ludzie ubodzy i potrzebujący, a część z nich wstydzi się przyjść po pomoc bezpośrednio do klasztoru. Dzięki lodówce produkty, które by się zmarnowały, mogą natomiast trafić do tych, którym ich brakuje. Dodatkowo lodówka została umieszczona w miejscu, w którym nie ma monitoringu, dzięki czemu korzystający z jej pomocy nie muszą się bać, że ktoś będzie mógł rozpoznać ich na nagraniu. Już po pierwszych dniach działania lodówki, widać, że nowa inicjatywa spotkała się z zainteresowaniem parafian.

PRACE NAD STWORZENIEM KAPLICY ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Od lipca 2020 r. w XV-wiecznej kaplicy przylegającej od południa do prezbiterium kościoła Mariac-

kiego w Darłowie trwają prace konserwatorskie nad stworzeniem kaplicy Najświętszego Sakramentu. Po skutku znacznej części tynków niemal aż do cegły odkryto fragmenty średniowiecznych tekstów i malowideł ściennych oraz XV-wieczne zacheuszki w kształcie krzy-

„PACZUSZKA DLA MALUSZKA”

Nasza parafia włączyła się w nową akcję „Fundacji Małych Stópek”. Inicjatywa nazywa się „Paczuszka dla maluszka” a jej adresatami są domy dziecka, domy małego dziecka, domy samotnej matki oraz hospicja. Ponadto owoce zbiórki, czyli artykuły higieniczne dla niemowląt, trafiły

również do kobiet w trudnej sytuacji życiowej, które oczekują narodzin swojego dzieciątka. W czasie zbiórki były też rozdawane materiały promujące wartość każdego życia ludzkiego stanowiące odpowiedź na ostatnie ataki na prawo do życia dla nienarodzonych.

GDYNIA

KONCERT

NIEPODLEGŁOŚCIOWY

Dnia 11 listopada 2020 r. o 19.40 w naszym gdyńskim kościele miał miejsce doroczny Koncert Niepodległościowy. W tym roku wydarzenie zostało zatytułowane „Miejcie nadzieję”. Wykonawcami zaprezentowanych utworów był parafialny Chór „Symfonia” wraz z orkiestrą smyczkową złożoną z trójmiejskich muzyków pod dyrekcją p. Bogny Swiłto.

Wydarzenie można było śledzić w czasie rzeczywistym na parafialnym kanale youtube. Wśród niewielu osób, które mimo pandemii zostały zaproszone do wysłuchania koncertu w kościele, był o. Prowincjał Wojciech Kulig, który na zakończenie skierował do wykonawców i odbiorców wyrazy podziękowania oraz słowo skupione wokół tematu wolności i braterskiej współodpowiedzialności za nią.

Tradycyjnie, w repertuarze znalazły się utwory patriotyczne, pieśni legionowe oraz recytacje tematycznych tekstów.

RUCHOMA SZOPKA

Jak co roku, z okazji Uroczystości Bożego Narodzenia, osoby odwiedzające nasz gdyński kościół mogą podziwiać ruchomą szopkę. Jest ona umieszczona w niszy kościoła dolnego. Można ją obejrzeć w niedziele i uroczystości od 9.00 do 18.00, zaś w dni powszednie tylko popołudniami od 15.30 do 18.00.

Szopka jest już leciwa i domaga się renowacji. Dzieła tego podjęli się bezinteresownie p. Urszula i Ireneusz Konkol oraz p. Piotr Kwiatkowski i p. Krzysztof Wrzosek. Dzięki ich inicjatywie szopka nie tylko została odnowiona, ale i uzyskała pewne nowe, ruchome elementy, nawiązujące do realiów gdyńskich oraz tematu pandemii.

Szopkę można podziwiać do 2 lutego i jak co roku cieszy się sporym zainteresowaniem i to nie tylko ze strony najmłodszych parafian.

INOWROCŁAW

COVIDOWE JASEŁKA NA TEAMSIE

Mimo trudnej sytuacji, jaka panuje w systemie szkolnictwa, udało nam się zrealizować inne niż zwykle jasełka szkolne. Licealiści z Kasprowicza stanęli na wysokości zadania i wcieliłi się w rolę Pana Boga, aniołów, a także innych mieszkańców nieba, aby cofając się w czasie, przedstawić historię pierwszego Bożego Narodzenia. Każdy z aktorów w swoim domu nagrał odpowiedni fragment, po czym dokonany został montaż całości. Gotowe przedstawienie zostało zaprezentowane podczas wirtualnego spotkania opłatkowego na MS Teams jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia.

Jasełka można obejrzeć na profilu I LO im. J. Kasprowicza w Inowrocławiu:

KOŁOBRZEG

BIERMOWANIE

Z powodu reżimu sanitarnego w tym roku bierzmowanie było rozłożone na kilka dni. Ponadto, z upoważnienia bp. Edwarda Dajczaka, szafarzem tego sakramentu był gwardian klasztoru kołobrzesckiego i proboszcz parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego o. Paweł Kaczmarski.

SPOTKANIE ZE ŚW. MIKOŁAJEM

Kolejnym ważnym wydarzeniem - tym razem dla najmłodszych - był szósty grudnia i związany z tą datą św. Mikołaj. Tego dnia na Mszy Świętej w pierwszą niedzielę Adwentu, dzieci otrzymały od Mikołaja cukierki, jako zapowiedź świątecznych prezentów.

NARODZENIE PAŃSKIE

Pomimo epidemii i obostrzeń świąteczny czas spędziliśmy w atmosferze radości Bożego Narodzenia, pamiętając że ostatnie Słowo należy do Niego - Jezusa Chrystusa. Amen.

KOSZALIN

BĄDŹ POZDROWIONA SIOSTRO ŚMIERCI!, 3 PAŹDZIERNIKA

Wieczorem, w przededniu Uroczystości św. Ojca Franciszka z Asyżu, świętowaliśmy jego Transytus a więc przejście do Pana. Rozpoczęliśmy Mszą Świętą o godz. 18.00.

Przy świetle świec przeżywaliśmy nasze franciszkańskie nabożeństwo przy pełnej frekwencji braci i niewielu zgromadzonych na nim wiernych. Nabożeństwu towarzyszył śpiew w wykonaniu scholii młodzieżowej.

UROCZYSTOŚĆ CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA, 22 LISTOPADA

W Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, które jest też świętem Liturgicznej Służby Ołtarza, ministranci naszej parafii odnowili swoje przyrzeczenia. Mimo obecnych warunków związanych z koronawirusem udało się tego bezpiecznie dokonać, co było nie lada przeżyciem dla samych ministrantów i ich rodzin, jak i dla naszej wspólnoty zakonnej.

UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, 8 GRUDNIA

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny bezpośrednio poprzedziły rekolekcje adwentowe, które poprowadził o. Józef Aszyk z Niepokalanowa. Tematyka dotyczyła relacji z Matką Bożą oraz znaczenia i praktykowanie modlitwy Różańcowej oraz Sakramentu Pokuty i Pojednania. O. Józef przybliżył przy tym przykłady życia św. Jana Pawła II.

Natomiast w Godzinie Łaski (8 grudnia) u stóp Matki Bożej Niepokalanej złożyliśmy białe róże na znak naszego oddania, zawie-

zenia naszej codzienności i niecodzienności, nas samych i bliskich naszemu sercu. Pozytywnie zaskoczyła nas wysoka frekwen-

cja przybyłych na Mszę Świętą i modlitwę zawierzenia. Dziękujemy Rycerzom Niepokalanej za aktywne i gorliwe propagowanie tego zwyczaju i rozprowadzanie róż dla Matki Bożej.

WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO, 24 GRUDNIA

„Albowiem Ja, Pan, twój Bóg, ująłem cię za prawicę mówiąc ci: „Nie lękaj się, przychodzę ci z pomocą”. Nie bój się, robaczku Jakubie, nieboraku Izraelu! Ja cię wspomagam - wyrocznia Pana - odkupicielem twoim - Święty Izraela”. (Iz 41, 13-14).

Do tych słów Boga z Księgi Proroka Izajasza nawiązuje hasło tegorocznej koszalińskiej szopki bożona-

rodzeniowej. W sytuacji obecnego czasu wielorakich zmagania z koronawirusem i jego społecznymi konsekwencjami wielu ludzi doświadcza lęków, obaw, ostrożności, dystansów. Tymczasem Bóg chce z nami być nie na dystans, lecz niewyobrażalnie blisko. Chce nas wyzwalać z lęków, bo w Nim możemy złożyć swą ufność i w życiowych wyborach, postawach, myślach i uczynkach kroczyć za Nim, z Nim i dla Niego. Stąd skromna budowla stajenki, aczkolwiek wymowna w swoim przesłaniu tematycznym, została skonstruowana wyłącznie z elementów niezbędnych dla jej stabilności i wytrzymałości. A były to 200-letnie deski i drewniany stół warsztatu stolarskiego w podstawie - w nawiązaniu do Roku św. Józefa.

Ubóstwo postaci sprowadza się tylko do najważniejszych - do Świętej Rodziny z Nazaretu. W ten sposób możemy swój wzrok utkwic na istocie wydarzenia, scenerii i ich wymowie. W gęszczu naszych codziennych spraw, natłoku myśli i informacji należy nam się skupić na jednym, i to najważniejszym dla naszego życia, sensie i celu naszej ziemskiej

pielgrzymki, dla naszego zbawienia - na Panu Jezusie, do którego nas przyprowadza Maryja i św. Józef.

Br. Zbigniew Joskowski

LĘBORK

17 PAŹDZIERNIKA - KONCERT W RAMACH TYGODNIA KULTURY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

W ramach XVII Lęborskiego Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej, 17 października o godz. 18.45, odbył się w naszym Sanktuarium koncert poświęcony dwóm szczególnym rocznicom: 100-leciu Bitwy Warszawskiej i 100-leciu urodzin św. Jana Pawła II.

Program słowno-muzyczny o tematyce patriotycznej przeprowadził Zespół Regionalny „Frantówka”.

GRUDZIEŃ - ZAKOŃCZENIE PRAC PRZY WIEŻY KOŚCIOŁA

Grudzień zapisał się w naszej parafii zwłaszcza przez ostateczne zakończenie remontu wieży kościoła. Tego miesiąca miały miejsce wszystkie potrzebne odbiory. Realizacja inwestycji dostosowała ponad 41-metrową wieżę do funkcji punktu widokowego. W tym celu w środku wieży wybudowana została drewniana klatka schodowa.

Prace renowacyjne prowadzone były także przy kościelnym dzwonie, zegarze i drzwiach wejściowych do wieży. Naprawione zostały także spiralne schody prowadzące na poziom pierwszy wieży. W ramach remontu wieża zyskała nową instalację elektryczną i przeciwpożarową. Jedynym brakującym dopełnieniem pozostaje otwarcie jej dla wiernych, ale na przeszkodzie stoi tu ciągle sytuacja pandemii.

Zdjęcia na stronie 17.

9 GRUDNIA - POGRZEB ŚP. O. JÓZEFA CZYSZA

Tego dnia w naszym Sanktuarium odbyły się uroczystości pogrzebowe o. Józefa Czysza, który odszedł do Pana 5 grudnia w Poznaniu. Mszy Świętej o godzinie 13.30 przewodniczył i słowo wygłosił o. Wojciech Kulig, prowincjał. W Eucharystii uczestniczyła najbliższa rodzina (Tata, Brat i Siostra), przyjaciele, znajomi i współbracia. Bezpośrednio po Mszy Świętej udaliśmy się na cmentarz, gdzie złożyliśmy ciało o. Józefa w zakonnym grobowcu.

20 GRUDNIA - KONCERT CHARYTATYWNY

Nasz kościół stał się miejscem koncertu charytatywnego na rzecz Laury Paczuły, która potrzebuje zdobyć na swoje leczenie 9 milionów złotych. Koncert kolęd odbył się wieczorem o godzinie 19.00. Po każdej Mszy tego dnia można było wysłuchać krótkiego koncertu zespołu, po którym przeprowadzano sprzedaż płyt z kolędami. Dochód z nich był przeznaczony na leczenie Laury.

SPOTKANIE PROWINCJALNEJ KOMISJI DS. POWOŁAŃ

W dniach 14-16 grudnia w naszym franciszkańskim klasztorze

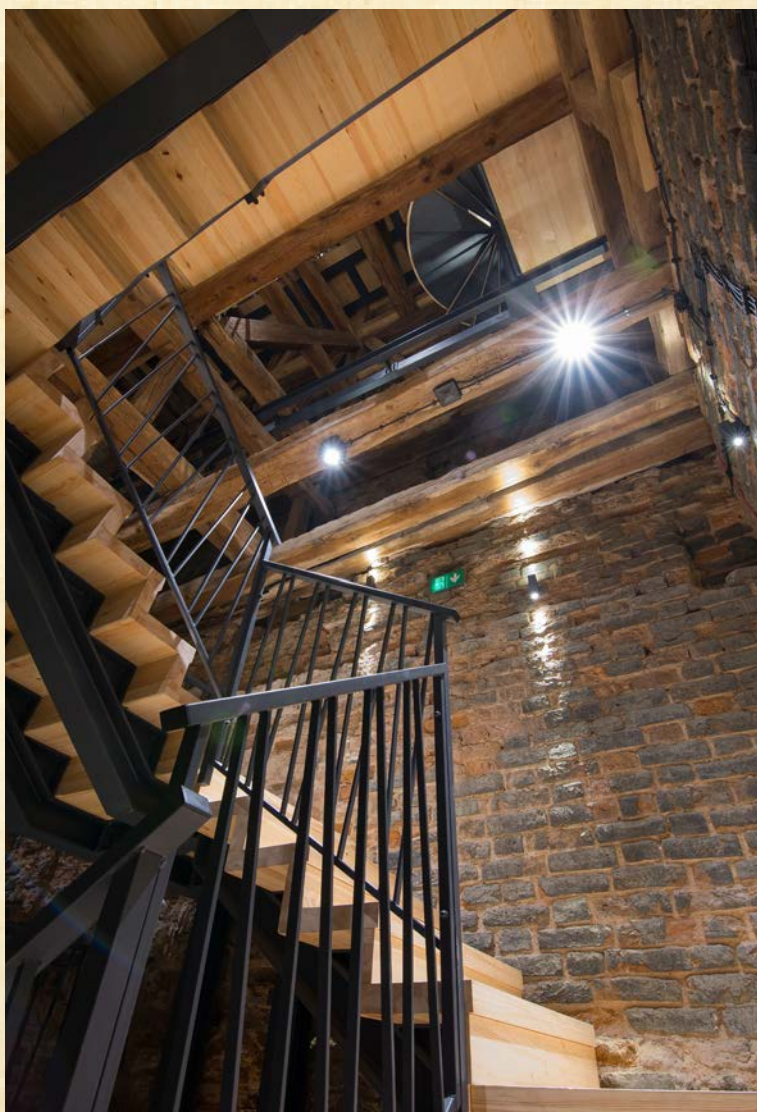
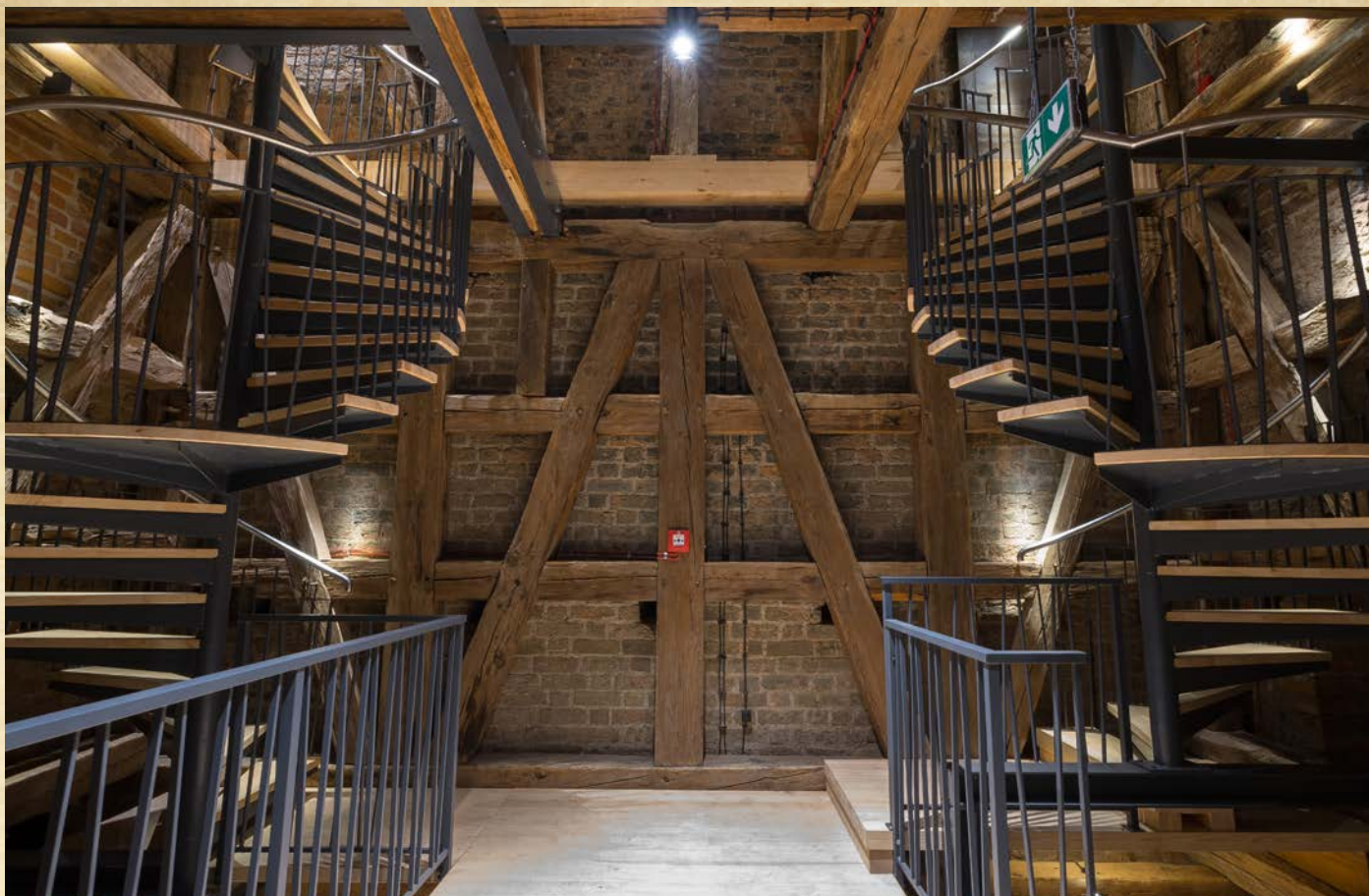
w Lęborku obradowała Prowincjalna Komisja ds. Powołań, do której należą: o. Damian Basarab (przewodniczący), o. Andrzej Lengenfeld, o. Piotr Okrój, o. Mateusz Świętostawski, o. Karol Wesołowski i o. Bartłomiej Ewertowski.

Obradowaliśmy przez cały dzień, poruszając m.in. zagadnienia materiałów promujących naszą działalność i tematykę powołaniową, kwestię zaangażowania w duszpasterstwo służby liturgicznej, duszpasterstwo młodzieży, w tym szczególnie szkołę, pielgrzymkę do Częstochowy, rekolekcje oazowe i wyjazd dla maturzystów. Snuliśmy także plany zaangażowania promującego kwestię powołań (niedziele powołaniowe, rekolekcje, wizyty w szkołach asystenta ds. powołań). Obecni byli wszyscy, z wyjątkiem o. Piotra, z którym połączyliśmy się online.

Spotkanie Komisji zakończyło przedpołudniowe podsumowanie i Msza Święta w dniu 15 grudnia.

Wnętrze wieży kościoła w Lęborku (tekst na poprzedniej stronie)

OSTRÓDA

ZAKOŃCZENIE PRAC PRZY KLASZTORZE

W październiku ostatecznie zakończyły się prace budowlane przy wejściu do salek parafialnych, których celem było wykopanie odpływu wody opadowej oraz osuszenie i zaizolowanie ściany.

przed kościołem, wylana została ich betonowa podstawa, pozostaje odtworzenie zewnętrznego ich wystroju. Kontynuowane były prace w podziemiach kościoła i przy szybie windy.

Koniec roku to także wymagający wysiłek, zwłaszcza dla o. Gwardiana, odpowiedzialnego za całość projektu, czas rozliczeń i płatności. Ufamy, że z pomocą Matki Bożej w Cudy wielmożnej i św. Antoniego, patrona kościoła i klasztoru, oraz dzięki życzliwości ludzkiej, uda podjąć się i temu zadaniu. A za ukończenie planowanych na ten rok prac składamy dziękczynienie Bogu wszechmogącemu.

POZNAŃ

POSTĘP PRAC REMONTOWYCH W SANKTUARIUM I W KLASZTORZE

Jesienią kontynuowane były prace remontowe i renowacyjne w kościele i w klasztorze. Z końcem listopada została zakończona renowacja nawy głównej oraz kaplicy Matki Bożej i przyległej do niej nawy bocznej. Założona została nowa instalacja oświetlenia i nagłośnienia kościoła i kaplicy. Od piątkowego wieczoru, 11 grudnia, wszystkie Msze Święte i nabożeństwa znowu są odprawiane w kościele przy głównym ołtarzu i przy ołtarzu przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej, natomiast w kaplicy bocznej odbywa się całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Uruchomione zostało ogrzewanie kościoła.

Nadal trwają prace przy montażu organów po ich renowacji. Na zewnątrz kościoła przeprowadzony został remont najbardziej zniszczonej części elewacji zachodniej ściany kościoła (przy zakrystii). Trwa odbudowa schodów

ŻYCIE I POSŁUGA DUSZPASTERSKA W POZNANIU PODCZAS PANDEMII

Od października przeżywamy w Polsce, podobnie jak w Europie i na świecie, drugą falę pandemii koronawirusa. Dotknęła ona także wspólnoty naszej Prowincji. W klasztorze poznańskim szczęśliwie uniknęliśmy zakażenia i kwarantanny. Niemniej i my doświadczyliśmy odwiedzin siostry Śmierci, ponieważ w sobotę 5 grudnia, po pięciu latach walki z rakiem, odszedł do Pana śp. o. Józef Czysz. Przez ostatnie dwa miesiące, gdy nie wstawał już o własnych siłach, był bardziej otoczony opieką medyczną, współbraci, swoich bliskich i przyjaciół. Pochowany został w zakonnym grobowcu w jego rodzinnym Lęborku.

W Poznaniu, w środę 9 grudnia, odprawiona została w jego intencji Msza Święta żałobna i pożegnalna. **Requiescat in pace!**

Z racji pandemii wprowadzane zostały kolejne ograniczenia liczby uczestników nabożeństw.

Coraz trudniej było nam im podjąć, ponieważ z racji remontów odprawialiśmy Msze Święte i nabożeństwa w kaplicy bocznej. Dzięki Bogu powróciliśmy już do kościoła, gdzie może więcej osób na raz uczestniczyć przy zachowaniu wymaganych limitów. Cały ten czas odbywała się całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, a kościół pozostawał dostępny dla wiernych. Kontynuowane były comiesięczne całodobowe adoracje, tzw. „Różańcowe Jerycho” (I piątek - I sobota miesiąca).

Spotkania grup duszpasterskich odbywały się tylko w formie modylitewnej. Ze spowiedzi wierni mogli korzystać w konfesjonale. Nowennę przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP wygłosił o. Tadeusz Dzwonkowski. Nie odbyły się natomiast tradycyjne rekolekcje adwentowe. O. Michał Nowak przygotował codzienne nauki adwentowe transmitowane na FranciszkanieTV. Dla Franciszkańskiej Wspólnoty „Porcjunkula” nauki rekolekcyjne online wygłosił o. Robert Leżohupski z Rzymu. W przygotowaniach świątecznych, podobnie jak każdego tygodnia, skorzystaliśmy z pomocy grupy porządkowej, dla której powrót do kościoła oznaczał ponownie dużo więcej pracy, za co w świątecznych życzeniach wyraziliśmy im nasze uznanie i wdzięczność.

Oprac. o. Michał Baranowski

XVIII
RÓŻAŃCOWE JERYCHO MIASTA POZNANIA
"Z MARYJĄ W NOWE CZASY"

SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ W CUDY WIELMOŻNEJ
PANI POZNANIA - GÓRA PRZEMYSŁA

Siedmiodobowa modlitwa wynagradzająco-błagalna przed Najświętszym Sakramentem

2 lutego 2021 godz. 12.00
9 lutego 2021 godz. 12.00

Msze Święte:
codziennie: 7.00; 9.00; 12.00; 18.00; 24.00
niedzielnie: 7.00; 8.30; 10.00; 11.30;
12.30; 14.00; 18.00; 24.00

Zakończenie:
9 lutego - godz. 12.00
Msza św. i Zawierzenie Matce Bożej

SZWECJA

JÖNKÖPING

TRANSITUS I ODPUST

Do obchodów św. O. N. Franciszka, który jest patronem naszego klasztoru, kościoła i parafii w Jönköpingu, przygotowaliśmy się przez nowennę od 24 września. W sobotę 3 października po czuwaniu różańcowym wraz z reprezentantami Franciszkańskiego Zakonu Świeckich bracia celebrowali „Transitus”. Niedziela 4 października była zaś okazją, żeby w czasie wszystkich Mszy Świętych obchodzić odpust parafialny.

DZIĘKCZYNIENIE

W poniedziałek 5 października do naszego klasztoru przyjechali bracia z Motali oraz dziekan z Göteborga, ks. Tobiasz Unnerstål, aby spotkać się na wspólnym dziękczynieniu i świętowaniu obchodu ku czci św. Faustyny. Roz-

poczęliśmy o godz. 15.00 koronką do Miłosierdzia Bożego, a o 15.15 zasiedliśmy do pieczonego indyka. W Szwecji istnieje dawna tradycja obchodów

Dnia Dziękczynienia (Tacksägelsedag), przypominająca nieco polskie dożynki. Tego dnia rolnicy przychodzili do kościoła ze snopami zboża, workami ziemniaków i koszami warzyw korzeniowych, jabłek i innych plonów, dziękując Bogu za zbiory. Obecnie święto to obchodzone jest w drugą niedzielę października głównie w Kościele luterańskim.

RÓŻAŃCOWA

W Szwecji wspomnienie Matki Bożej Różańcowej obchodzone jest 8 października.

Podczas tegorocznych obchodów w naszej parafii po Mszy Świętej odbyła się procesja ze świecami z kościoła to figury Matki Bożej z Lourdes znajdującej się w wirydarzu kościoła.

Zdjęcie na stronie 20.

OBÓZ CUDÓW

Od 18 do 20 października młodzież, przygotowująca się w dwóch grupach do bierzmowania w naszej parafii, wraz ze swymi katechetami, sześcioro rodziców oraz trojgiem wolontariuszy ze wspólnoty młodzieżowej, miała brać udział w przygotowywanym od roku obozie, czyli rekolekcjach wyjazdowych

w chrześcijańskim ośrodku w Långserum (Långserums Fritidsgård), leżącym 40 km na południowy wschód od Jönköpingu. Ze względu na epidemię i ograniczenia sanitarne do ostatniej chwili nie było pewne, czy obóz w ogóle się odbędzie. Z powodu choroby z udziału w obozie musieli zrezygnować katecheci oraz zaproszony gość - br. Jan Mastowski, kapucyn z klasztoru w Skövde.

Mimo piętrzących się trudności obóz odbył się zgodnie z planem.

Każdy dzień miał swojego patrona: w piątek była to św. Małgorzata Maria Alacoque, w sobotę - św. Ignacy Antiocheński, a w niedzielę - św. Łukasz Ewangelista. Kandydaci do bierzmowania mieli okazję zapoznać się z postaciami tych „starych” świętych, jak również z ogłoszonym niespełna tydzień wcześniej w Asyżu nowym błogostawionym - Carlo Acutisem. Ten zmarły w wieku 15 lat „misionarz internetu”, który Eucharystię nazywał swoją „autostradą do nieba”, a codzienny różaniec uważał za najbardziej romantyczne spotkanie, idealnie wpisuje się w opracowywany w naszej parafii program katechezy przed bierzmowaniem, która bazuje na dwóch filarach: różańcu oraz Eucharystii.

Tematem wiodącym tegorocznego obozu był różaniec. Wprowadzeniem była modlitwa psalmami w ramach Kompletu w piątek wieczorem i Jutrzni w sobotę rano. Po śniadaniu młodzież pod okiem opiekunów rozpoczęła pracę nad wykonaniem różańców, utrwalając w ten sposób „techniczną” strukturę modlitwy różańcowej. Natomiast po obiedzie, podzieleni na cztery grupy, kandydaci do bierzmowania mieli za zadanie wybrać jedną z tajemnic różańcowych i ją zainscenizować. Ten dzień wytężonej pracy zakończył się Kompletą i poświęceniem wykonanych wła-

snoręcznie różańców. Centralnym punktem niedzielnego programu była uroczysta Msza Święta, w którą kandydaci do bierzmowania byli aktywnie zaangażowani jako ministranci i lektorzy. Przed Mszą, odmawiając cząstkę różańca, młodzież włączyła się

nia się i budowania wspólnoty. Mało tego, miesiąc po obozie po raz pierwszy zorganizowane zostało spotkanie dla osób zaangażowanych w pomoc (rodziców i młodzieży z grupy parafialnej), którego celem było omówienie doświadczeń i rozpoczęcie przy-

w organizowaną przez Papieskie stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie akcję „Milion dzieci modli się na Różańcu dla jedności i pokoju”.

Mimo trudności wywołanych przez pandemię, cudem niemal, obóz stał się okazją do pozna-

gotowań do następnego obozu, który jest planowany na przyszły rok.

SPOTKANIE DEKANATU

We wtorek 20 października w naszej parafii gościliśmy księży z okolicznych parafii oraz misji na-

rodowych, wchodzących w skład dekanatu Jönköping.

BIERMOWANIE

W niedzielę 25 października o godz. 15.00 przeżywaliśmy uroczystość bierzmowania 15 osób z naszej parafii. Dwuletnią katechezę tej grupy prowadzili Dan Ahnberg i Sean Moris, a ostatnie spotkania przed bierzmowaniem proboszcz i wikariusz parafii. Sakramentu bierzmowania udzielił ordynariusz diecezji Sztokholm, Kard. Anders Arborelius OCD.

FESTIWAL ŚWIĘTYCH

W tym roku po raz drugi w naszej parafii obchodziliśmy „Holy Wins”, czyli korowód świętych dla najmłodszych. Uczestnicy mieli miesiąc na wybór i zapoznanie się z postacią wybranego świętego lub świętej, którego miały reprezentować oraz na przygotowanie odpowiednich strojów. Oczekiwane spotkanie tradycyjnie odbyło się w wigilię uroczystości Wszystkich Świętych, czyli w sobotę 31 października, kiedy to dzieci wraz z ich rodzicami zostali zaproszeni do naszego kościoła na wieczorną Mszę Świętą. Jak w zeszłym roku katecheci i rodzice z wielkim entuzjazmem zaangażowali się w zorganizowanie i przeprowadzenie festiwalu.

OPRÓŻNIAMY CZYŚCIEC

Już w uroczystość Wszystkich Świętych rozpoczęliśmy wzmożoną modlitwę za zmarłych poprzez sprawowanie tzw. Mszy zaduszkowych. W ostatnich tygodniach października nasi parafianie mieli możliwość podać imiona i nazwiska swoich zmarłych, za których mamy modlić się przez cały listopad i co tydzień sprawować dwie Msze zbiorowe. W niedzielę 1 listopada udaliśmy się też na cmentarze, aby modlić się przy grobach zmarłych parafian.

Nacmentarzu Skogskyrkogården Polacy zebrali się przy przyozdobionym przez członków Zjednoczenia Polskiego w Jönköpingu

Bierzmowanie

Bierzmowanie

Festiwal Świętych

Zaduszki

Plac budowy

Narodzenie Pańskie

pomniku, upamiętniającym rodaków zmarłych na szwedzkiej ziemi w latach 1945-48. W tradycyjną procesję z modlitwą w języku polskim za zmarłych wpleciony został też różaniec odmawiany w łączności z organizowaną w Polsce akcją pn. „Różaniec do Granic Nieba”.

DZIEŃ ZADUSZNY

To już cztery lata z rządu, kiedy 2 listopada wierni mogli uczestniczyć w jednej z trzech Mszy Świętych, odprawionych tego dnia za zmarłych: rano o godzinie 8.00,

w południe o 12.00 i wieczorem o 18.00. Podczas wieczornej Mszy Świętej odczytane zostały imiona i nazwiska trzynastu zmarłych w ciągu minionego roku parafian. Przy wymienianiu każdego z nich proboszcz o. Józef M. Nilsson zapalał świecę przed ołtarzem oraz odmawiana była modlitwa o „Wieczny odpoczynek”.

ZNÓW PLAC BUDOWY

3 listopada ruszyły prace budowlane związane ze zmianą wentylacji w naszym kościele. Inwestycja jest tak duża i - w pot-

czeniu z od dawna oczekiwanym remontem kuchni parafialnej - tak kosztowna, że parafia zmuszona została do zaciągnięcia pożyczki.

KORONA KONTRATAKUJE

24 listopada władze Szwecji wprowadziły zaostrzone przepisy odnośnie do zgromadzeń publicznych, także w kościołach i innych miejscach kultu. Znowu zawieszona zostaje katecheza, a w liturgii może uczestniczyć tylko 8 osób. W naszej parafii radzimy sobie jakoś z pomocą systemu audiowizualnego, który daje możliwość

transmisji z kościoła do sali parafialnej i salek katechetycznych. Dzięki temu w jednej niedzielnej Mszy Świętej może uczestniczyć w sumie 40 osób.

W tygodniu natomiast odprawiamy Mszę równocześnie w kościele, w oratorium i w sali św. Antoniego, która z myślą o tym nowym zastosowaniu została przerobiona na kaplicę. Oprócz tego kontynuujemy codzienną transmisję Mszy Świętej oraz nabożeństw przez Internet.

NIEPOKALANE POCZĘCIE

Jak co roku do uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP przygotowaliśmy się przez dziewięciodniową nowennę. W to przygotowanie wpisała się całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu (z 4 na 5 grudnia), prowadzona przez wspólnotę „Totus Tuus - Tota Tua”.

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia (8 grudnia) ta sama wspólnota poprowadziła adorację trwającą od zakończenia Mszy o godzinie 12.00 w południe do Mszy o 18.00. Tradycyjnie Mszę wieczorną zakończył akt oddania Niepokalanej św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz nagranie utworu „Tota pulchra” z bazyliki św. Franciszka w Asyżu. „Na deser” dotarła do nas wiadomość o ogłoszeniu Jubileuszu św. Józefa, który będzie trwał do 8 grudnia 2021 r.

RORATY!

Najstarsi Wikingowie nie pamiętają, aby w Jönköpingu odprawiane były w czasie adwentu roraty. Historyczny moment inauguracji tej tradycji nastąpił w tym roku. Co prawda nieśmiało, bo tylko dwa razy i z ograniczoną liczbą wiernych - we wspomnienie Matki Bożej Loretańskiej 10 grudnia i wspomnienie Matki Bożej z Guadalupe 12 grudnia - o godzinie 7.00 rano zostały odprawione Msze roratnie w kościele, oratorium i kaplicy św. Antoniego. Należy mieć nadzieję, że za rok roraty wejdą do stałego programu adwentowych przygotowań w naszej parafii.

NARODZENIE PAŃSKIE

W 2020 r. pobiliśmy chyba (własny) rekord „pasterek” sprawowanych w wigilię Narodzenia Pańskiego.

Aby umożliwić udział w tej Mszy Świętej jak największej liczbie wiernych, oprócz liturgii w rytmie syryjskim oraz chaldejskim 24 grudnia zamiast jednej odprawione zostały trzy Msze po szwedzku: o 19.00, 21.00 i 23.00.

Tegoroczne święta zaznaczyły się także rekordowo małą liczbą wiernych, którzy uczestniczyli w liturgii w kościele. Dopiero w Niedzielę Świętej Rodziny zaczęło się robić pełniej...

„NIE-BO-KORONA”

Opisując wydarzenia w naszej wspólnocie i parafii trzeba wspomnieć choć

o niektórych wydarzeniach z minionych trzech miesięcy, które się nie odbyły, choć były oczekiwane i przygotowywane. Taki jest ten rok i zdajemy sobie sprawę, że jest tak nie tylko u nas. Można by to nazwać: litanią z wezwaniem: „nie-bo-korona”.

I tak: nie odbył się bazar parafialny w listopadzie; młodsza grupa bierzmowanych nie otrzymała w pierwszą niedzielę grudnia świec „Maranatha”; do dzieci (które nie miały katechezy) nie przyszedł św. Mikołaj z paczkami; nie było też tradycyjnej procesji św. Łucji ze świecami (choć akurat w tym roku jej wspomnienie, 13 grudnia, i tak wypadło w niedzielę). W centrum Jönköpinga nie została ustawiona szopka (na którą „złożyła się” finansowo także nasza parafia) z figurami Świętej Rodziny, pasterzy i owieczek. Nie udało się zorganizować adoracji Jezusa w żłóbku przy wspólnym kolędowaniu w różnych językach.

Staramy się jednak dziękować Bogu za wiele dobra, które mimo trudności, ograniczeń i restrykcji ciągle się dzieje.

TE DEUM

W czwartek 31 grudnia zakończyliśmy rok uroczystą Mszą Świętą o godzinie 12.00 w południe. Liturgia zaznaczyła się śpiewem „Te Deum” po szwedzku i bardzo licznym jak na „zwykły” dzień udziałem wiernych.

DUSZPASTERSTWO POWOŁANIOWE

REKOLEKCJE POWOŁANIOWE W DOBREJ SZCZECIŃSKIEJ

Polski. Wspólnie spędzony czas obfitował w modlitwę, medytację, katechezy, a także rozmowy z Braćmi z klasztoru, którzy chę-

przewodniczył nabożeństwu, podczas którego uwielbialiśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Po katechezie o pięknie

Na drodze rozeznawania powołania, jak również rozwoju duchowego, bardzo potrzebny jest czas rekolekcji. Czas, w którym człowiek ma okazję zbliżyć się do Pana Boga, wydoskonalić się w cnotach, pomnożyć wiedzę religijną, rozeznac swoje powołanie, a także poznać charyzmat Zakonu.

W ostatnim czasie, tj. w dniach 18-20 września, mieliśmy łaskę odbyć rekolekcje powołaniowe w klasztorze franciszkanów w Dobrej koło Szczecina. Tematem tych dni było „Ściągaj od świętych Franciszkańskich”.

Spotkanie rozpoczęło się w piątek wieczorem przyjazdem Braci, którzy przyjechali z różnych stron

nie dzielili się swoim doświadczeniem i odpowiadali na nurtujące nas pytania.

W wygłoszonych konferencjach o. Damian opowiadał nam o św. Franciszku, charyzmacie franciszkańskim, Pieśni słonecznej, a także o męczeństwie św. Maksymiliana, który oddał swoje życie za współwięźnia Franciszka Gajownicza.

Centralnym punktem każdego dnia była Msza Święta, którą przeżywaliśmy w sposób szczególny. W niedzielę dodatkowo jeden z naszych Braci podzielił się świadectwem, opowiadając o swoim życiu i przemianach, jakie Pan Bóg dokonał w jego sercu.

W sobotę wieczorem o. Damian

i radości życia zakonnego przyjęliśmy krzyże Tau. Podczas weekendu nie zabrakło też czasu na zwiedzanie Szczecina i rekreację, w tym oglądanie filmu o św. Franciszku i św. Klarze.

Podsumowując czas rekolekcji, można powiedzieć za św. Janem Pawłem II: „Żal odjeżdżać!”

Michał, uczestnik rekolekcji

PIELGRZYMKA DO SANKTUARIUM BOŻEGO MIŁOSIERDZIA W MYŚLIBORZU

Parę dni po rekolekcjach w Dobrej razem z o. Damianem udaliśmy się na pielgrzymkę do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Myśliborzu, 60 km od Szczecina.

Jedna z sióstr ze Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, postępująca w sanktuarium, opowiedziała nam historię tego świętego i wybranego przez Bożę Miłosier-

dzie miejsca.

Siostra kilkakrotnie widziała się z bł. ks. Michałem Sopoćko - spowiednikiem s. Faustyny, który podczas pierwszej wizyty w My-

śliborzu rozpoznał witraż i inne okoliczności, które opisywała mu s. Faustyna. Miała ona wizję kościółka z uszkodzonym witrażem, przedstawiającego ukrzyżowanego Pana Jezusa i różę wkoło. Uznał, że to właśnie to miejsce. Podobno największe wrażenie na ks. Sopoćce zrobiły różę oplatają-

ce krzyż Chrystusa, bowiem s. Faustyna opisała mu także i ten charakterystyczny szczegół, niespotykany raczej w przedstawieniach ukrzyżowania. O. Damian odprawił w kaplicy sióstr Mszę Świętą, po której oddaliśmy cześć relikwiiom bł. ks. Sopoćki i św. Faustyny, zawierającą całe franciszkańskie duszpaństwo powołaniowe Bożemu Miłosierdziu.

Michał, uczestnik pielgrzymki

3zdania - codzienne, krótkie, franciszkańskie rozważania Liturgii Słowa z dnia. Zapraszamy bardzo serdecznie!

11-13 STYCZNIA 2021

zoom SPOTKANIA I WYKŁADY

ZAPISY: WWW.POWOLANIE.COM.PL

franciszkańska SZKOŁA CEREMONIARZA

ogólnopolska

Naśladuj Chrystusa - kochaj i służ!
św. Maksymilian M. Kolbe

ZGŁOŚ SIĘ

SEKRETARIAT MISYJNY

Jesień we Franciszkańskim Sekretariacie Misyjnym

KOMPUTERY DLA RUIRI

Przedszkole i szkoła podstawowa św. Antoniego we franciszkańskiej misji w Ruiiri otworzyła swoje podwoje dla pierwszej grupy uczniów w styczniu 2011 r. i jest obecnie oficjalnie uznana przez rząd Kenii jako szkoła prywatna.

Do szkoły, której mottem jest „Silna wiara i dobra edukacja” uczęszcza 293 uczniów, chłopców i dziewcząt. Faktycznie szkoła ta oferuje zarówno naukę jak i wychowanie według zasad moralnych zakorzenionych mocno w tradycje lokalne, jak i chrześcijańskie. Pomaga wydobyć z uczniów i rozwijać talenty, które w przyszłości pomogą im w dorosłym życiu stanąć na własnych nogach.

Zgodnie z polityką kenijskiego rządu dotyczącą digitalizacji sektora edukacji, ministerstwo

edukacji wydało dyrektywę, która, zaczynając od roku szkolnego 2018, mówi, że wszystkie szkoły podstawowe muszą oferować kursy informatyczne. Szkoły publiczne są choć w niewielkim stopniu finansowane przez rząd, ale już szkoły prywatne muszą szukać pomocy na zewnątrz. Stąd konieczność założenia w naszej szkole sali wyposażonej w komputery dla uczniów i nauczycieli. Pilnym zadaniem jest również potrzeba wykwalifikowanego personelu, który potrafi nadzorować szkolenie przyszłych nauczycieli informatyki, którzy potem sami będą wprowadzać młodzież w tajniki świata IT. Dzięki współpracy z Caritas Antoniana udało się nam zakupić 18 komputerów z kompletnym oprogramowaniem, które są niezbędne do poszerzania

możliwości edukacji i zdolności IT naszych podopiecznych.

TABLETY DLA UCZNIÓW

Ze względu na panującą pandemię Covid-19 na całym świecie nauka szkolna w dużej mierze przeniosła się do zajęć online. Tak samo jest w Kenii czy Ekwadorze. Dlatego ze środków edukacyjnych zakupionych zostało 36 tabletów dla uczniów i podopiecznych franciszkańskiej świetlicy w Tulcán w Ekwadorze. Cieszymy się, że możemy przyczynić się do polepszenia możliwości edukacji tych, których rodziców nie stać na tego rodzaju sprzęt.

NIEDZIELA MISYJNA

Jak co roku w Niedzielą Misyjną pod przewodnictwem o. Josepha Kibonge zakończyliśmy sezon ani-

macji misyjnych w parafiach.

W tym roku niestety było to bardzo mało parafii naszej Prowincji. Z różnych względów nie mogliśmy się w nich pojawić, by szerzyć ducha misyjnego, ukazywać życie codzienne mieszkańców Kenii czy Ekwadoru, dziękować za wsparcie tym, którzy od lat to czynią systematycznie i zachęcać nowych do udziału w dziele należącym do całej Prowincji.

Następnego dnia w ramach Tygodnia Misyjnego na wieczornej Mszy Świętej gościliśmy ze Stowem Bożym o. Dariusza Mazurka, sekretarza generalnego ds. animacji misyjnej, który po zakończonej Eucharystii zaprezentował historię misji franciszkańskich w Ameryce Łacińskiej, nawiązując do tradycji i kultury tamtych ludów.

KILOMETRY DLA MISJI

Podczas spotkania z misjonarzami w ramach Tygodnia Misyjnego, 19 października nastąpiło podsumowanie i rozdanie medali wraz z okolicznościowymi dyplomami uczestnikom akcji „Kilometry dla misji”. W sumie w rajdzie rozłożonym na kilka miesięcy wzięły udział 62 osoby z różnych stron Polski, a nawet z Czech. Zważywszy na okoliczności panujące w kraju i na ograniczone możliwości promocji akcji organizowanej po raz pierwszy, wydaje się, że przedsięwzięcie to odniosło „sukces”. Chodziło w nim nie tylko o przemierzenie określonego dystansu w dowolnej formie i czasie (w tym roku 100 km).

Znaczenie miał też wymiar duchowy i formacyjny uczestników, czyli modlitwa za rodzącą się franciszkańską misję, lektura encykliki „Redemptoris missio” oraz ofiara złożona na rozwój przychodni zdrowia w Kenii, będącej pod patronatem św. Jana Pawła II, któremu tegoroczny rajd był poświęcony.

Wymiernym owocem pierwszej edycji rajdu „Kilometry dla misji” jest dofinansowanie zakupu sprzętu medycznego dla w/w

przychodni.

Na liście nowych przyrządów znalazły się m.in. łóżko ginekologiczne, inkubator, resuscytator, koncentrator tlenu, waga dla niemowląt, monitor funkcji życiowych, urządzenia i testy do badań.

KONKURS „CZEKAMY NA BOŻE NARODZENIE”

Jeszcze przed Adwentem zaproponowaliśmy nową inicjatywę skierowaną zarówno dla dorosłych jak i dzieci - konkurs artystyczny „Czekamy na Boże Narodzenie”, gdzie każdy mógł rozwinąć bądź odkryć jakiś talent.

Warunkiem uczestnictwa w konkursie było wykonanie pracy artystycznej, w dowolnej formie i dowolną techniką, nawiązującej do tematu „czekamy na Boże Narodzenie” oraz misji (szopka, obraz, kartka pocztowa, ozdoba na choinkę, ozdoba na stół, ozdoba na ścianę, figura, itd.), a następnie oddanie jej do sekretariatu misyjnego, gdzie komisja wyłoniła najlepsze prace w poszczególnych grupach nagradzając zwycięzców. Wszystkie prace zostały wystawione podczas kiermaszu świątecznego i sprzedane jako cegiełki na wsparcie projektów misyjnych.

ROWERY DLA EKWADORU

Z okazji 25 rocznicy powstania naszej misji w Ekwadorze powstał pomysł praktycznej pamiątki tego jubileuszu, czyli 25 pojazdów na 25 lat misji.

Spontaniczna akcja przyniosła niespodziewany odzew, dzięki któremu z zebranych 38.000 zł na miejscu w Ekwadorze zakupiliśmy rowery, z których korzystają będą katechiści, będący pomocnikami misjonarzy, oraz nasi młodszy bracia postulanci i klerycy w drodze na wykłady.

„WORECZEK RYŻU” - PODSUMOWANIE 2020

Kończymy 9 rok dobroczynnej akcji „Woreczek ryżu”. Tym razem innej niż wcześniejsze, bo w dużej mierze przerzuconej do współpracujących z nami mediów i do Internetu. Nie zgromadzone kwoty są najważniejsze, ale mobilizacja ludzi, solidarność z potrzebującymi, gest Samarytanina, dostrzeżenie w drugim człowieku umęczonego oblicza Chrystusa.

Mimo pandemii i różnych problemów z tym związanych, mnóstwo ludzi włączyło się w akcję, co przełożyło się na kolejną rekordową sumę 220.675,21 zł.

Do tego trzeba doliczyć jeszcze nieznaną kwotę z wysłanych SMS-ów. Z części zebranych pieniędzy oraz akcji „Kilometry dla misji”

został zakupiony sprzęt medyczny do przychodni w Ruiru. Reszta środków zostanie rozdysponowana na początku przyszłego roku.

Bogu niech będą dzięki za każdego Darczyńcę i ofiary przez nich składane, zarówno te materialne jak i duchowe. #RazemMożemyWięcej

Większość akcji przeprowadzamy wspólnie z naszą Fundacją „Tworzyć Miłością” i w tym miejscu dziękuję Pani Mai Studzińskiej za osobiste zaangażowanie i pomoc.

POWRÓT O. JOSEPHA KIBONGE DO KENII

Po rocznym pobycie w gdyńskiej wspólnotie i postudze w sekretariacie misyjnym oraz parafii 27 grudnia br. oficjalnie pożegnaliśmy o. Josepha, który 2 stycznia 2021 r. powrócił do swojej rodzinnej prowincji św. Franciszka w Kenii. Jego pobyt związany był z animacją misyjną w szkołach i parafiach, choć ze względu na panującą pandemię Covid-19 działalność ta była mocno ograniczona.

Dzięki temu o. Joseph zdobywał też doświadczenie w postudze parafialnej. Jego wkład w codzienne życie naszej wspólnoty jest nieoceniony pokazując jednocześnie powszechność Kościoła i Zakonu. Wzajemne ubogacenie i odkrywanie wspólnych wartości otwiera braci na świadomość, że już niedługo bracia z krajów, do których wysyłał misjonarzy, będą na co dzień pracować w naszych polskich klasztorach.

br. Robert Kozielski

DOM ŚW. MAKSYMILIANA

ZOOMOWE REKOLEKCJE I NIE TYLKO

Epidemia wymogła na nas wszystkich konieczność zrezygnowania z wielu działań duszpasterskich i jednocześnie wymogła szukania nowych metod. Sytuacja jest szczególnie trudna dla naszego Domu Pojednania i Spotkań, gdyż okazało się, że spotkania nie mogą się odbywać. W związku z wprowadzonymi ograniczeniami zmuszeni zostaliśmy do podjęcia działań w przestrzeni wirtualnej. Ruszył cykl rekolekcji prowadzonych przez o. Mateusza Stachowskiego transmitowanych na platformie ZOOM. Nauki i modlitwy rekolekcyjne transmitowane są z naszej auli i kaplicy. Staramy się towarzyszyć uczestnikom ofiarując w ich intencjach modlitwy. Rekolekcje są nieodpłatne. Cieszą się dużym zainteresowaniem - uczestniczy w nich jednorazowo kilkaset osób.

W okresie od października do grudnia odbyły się: „Lustereczko” część 1 i 2, „Rycerze w Kapciach”. Rekolekcje o wierze dla mężczyzn, dwie tury rekolekcji adwentowych „Przez ciemną dolinę - Ja zawsze jestem z Tobą (Ps23)”. Mamy nadzieję, że ten sposób apostołstwa choć w części zrekompensuje ograniczenia będące skutkiem epidemii.

Ufamy i modlimy się o to, aby ta sytuacja szybko się zmieniła.

Abyśmy mogli organizować rekolekcje w domu, aby znów zatętnił życiem.

Oprócz działalności rekolekcyjnej, przy współpracy z PNWM w dniach 27-30 października 2020 przeprowadziliśmy czterodniową wymianę online polsko-niemieckiej młodzieży szkół partnerskich z Polski i Niemiec. Ponadto 14 grudnia 2020 roku, przy wsparciu PNWM, przeprowadziliśmy szkolenie online „Polsko - niemiecka wymiana młodzieży - w realu i online! przy wsparciu Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży” dla wszystkich placówek zainteresowanych współpracą przy wymianie uczniów/szkół.

DOM DO GÓRY NOGAMI

Dom św. Maksymiliana najczęściej jest kojarzony ze spotkaniami młodzieży i z edukacją. Tak było przez lata i nikt nie spodziewał się, że spotkania nie będą realizowane i trzeba będzie szukać sposobu na funkcjonowanie DMK - uczyć się żyć. Epidemia wszystko postawiła na głowie - musimy zatem starać się, żeby nasz dom ciągle stał na fundamentach - Dom do góry nogami jest atrakcją turystyczną w pobliskim Szymbarku i niech to wystarczy. W październiku nasza wspólnota klasztorna odbyła rekolekcje. Wyjechaliśmy do Przęsocina - do domu rodzinnego o. Piotra Pliszki, gdzie znaleźliśmy idealne warunki, aby

budowlanych i tempo ich usuwania przez budowlanców często powodowało nieco wyższe ciśnienie krwi w naszych miłujących pokój organizmach. Chcielibyśmy, aby to wszystko, co niszczy epidemia było już za nami. Teraz uczymy się żyć w odmiennych warunkach i z nadzieją patrzymy w przyszłość, dziękując Bogu za opiekę w tych trudnych czasach.

w ciszy i braterskiej atmosferze odbyć przepisane przez Zakon ćwiczenia duchowe. Codzienna Eucharystia w pokoju-kaplicy, homilie św. Jana Pawła II (słuchaliśmy Dekalogu - niezwykłych i ponadczasowych nauk wygłoszonych przez papieża do Polaków w 1991 roku), wspólna lektura Konstytucji i Komentarzy oraz codzienna adoracja Najświętszego Sakramentu połączona z Suplikacjami stały się naszą codziennością

przez pięć dni, a właściwie przez tydzień - wszak nikt i nic nas nie gonilo.

Po powrocie do codzienności innej niż ta sprzed roku, zmuszeni zostaliśmy do przeorganizowania obowiązków - brak grup nie sprawił, że dom przestał wymagać codziennej troski, a obiad ugotowania. Remont poprawił funkcjonalność domu, sprawił, że dom wypiękniał również pod względem estetycznym, ale ilość poprawek

W październiku świętowaliśmy w naszej wspólnocie sukces o. Piotra Rafała Pliszki, który nie tylko odbył akademickie i formacyjne studia teologiczne w Instytucie Formacji Pastoralno-Liturgicznej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ale uzyskał kanoniczny tytuł licencjata. To wszystko okupione zostało żmudnymi przygotowaniem: nauką i stresem oraz egzaminem, który do łatwych nie należał.

Tym bardziej jesteśmy szczęśliwi, że wszystko zakończyło się szczęśliwie osiągnięciem celu. Gratulujemy i cieszymy się!

MOST POWIETRZNY

Po raz trzydziesty Betlejemskie Światło Pokoju dzięki zaangażowaniu skautów dotarło do granic Polski. W niedzielę 13 grudnia na Łysej Polanie zostało przekazane przez skautów ze Słowacji Naczelnicze Związku Harcerstwa Polskiego hm. Annie Nowosad. Następnie trafiło do kaplicy harcerskiej na Głodówce i stamtąd zostało rozesłane do wszystkich Komend Chorągwi w całej Polsce. Jako przedstawiciele Gdańskiej Chorągwi ZHP światło do Gdańska przewozili hm. Anna Deptuła i Kapelan Chorągwi o. Marek Kiedrowicz.

W tym roku po raz pierwszy w historii Betlejemskie Światło Pokoju trafiło na Pomorze na pokładzie samolotu - lotnicy z 43 Bazy Lotnictwa Morskiego w Gdyni-Babich Dołach przy współpracy z 8 BLTr z podkrakowskich Balic utworzyli most powietrzny Kraków - Gdynia. Następnie światło trafiło do kościołów, szpitali, hospicjów, aby jak najwięcej osób mogło od tego płomyka zapalić swoją wigilijną świecę i podzielić się tym znakiem jedności. A wszystko po to byśmy nie zapomnieli o służbie - miłości bliźniego zwłaszcza w tych trudnych czasach. Płomień dzieląc się nie doznaje uszczerbku, może być zarzewiem wielu nowych płomieni - tak jak dobro, którym winniśmy dzielić się z innymi.

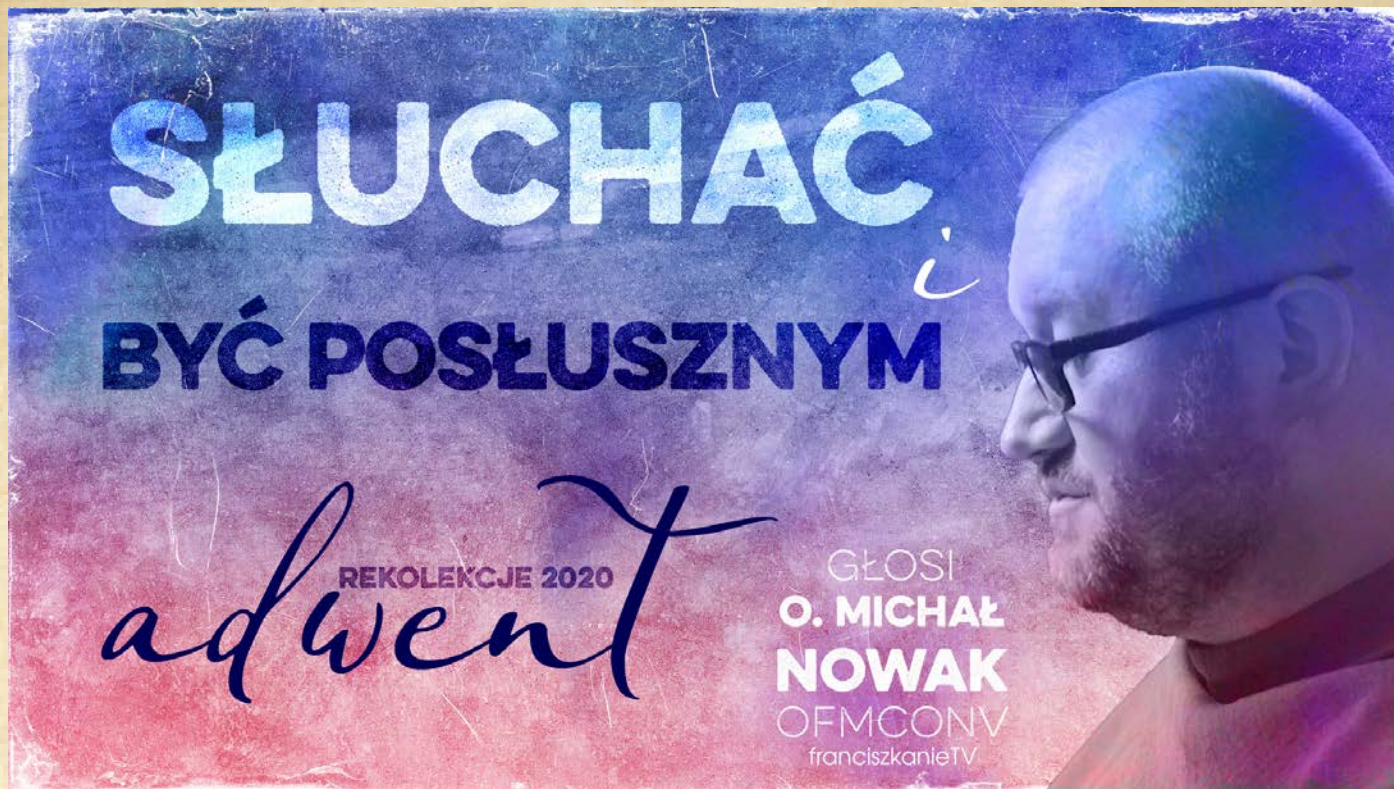

REKOLEKCJE FRANCISZKAŃSKIE

WWW.REKOLEKJEFRANCISZKANSKIE.PL
D L A K A Ż D E G O

Nadejście drugiej fali pandemii zastało nas gotowymi na kontynuowanie działalności tylko przez Internet. Jak wielokrotnie już zauważano: koronawirus zmobilizował wielu do poświęcenia więcej uwagi na głoszenie Słowa poprzez dostępne środki masowego przekazu.

Od jesieni zatem wszystkie nasze rekolekcje odbywały się na platformie zoom (po polsku i po litewsku). Niemniej nagrania „Słowa na niedzielę” odbywały się normalnym rytmem (w Warszawie na Woronicza), ponieważ studia telewizyjne funkcjonowały

mimo sytuacji epidemicznej.

15 października, na zaproszenie ks. prof. UAM dr. hab. Macieja Szczepaniaka (m.in. rzecznik prasowy Kurii Metropolitalnej w Poznaniu), w imieniu naszej redakcji o. Mateusz Stachowski spotkał się ze studentami Wydziału Teologicznego UAM w Poznaniu (klerycy diecezjalni oraz bracia franciszkanie OFM i oblaci) w ramach ich ćwiczeń z mass mediów w duszpasterstwie. Spotkanie odbyło się zdalnie, a dotyczyło naszej działalności medialnej, przede wszystkim katechez biblijnych i głoszenia Słowa.

Kontynuujemy cykl katechez dotyczących Liturgii Słowa („Daję Słowo - przygotowanie”), uwielbienia z modlitwą o uwolnienie, a także Mszy Świętych - wszystko poprzez YouTube.

Na koniec roku z klasztornej kaplicy w Ostródzie transmitowaliśmy nabożeństwo dziękczynno-błagalne, które przygotował i poprowadził o. Bartłomiej Ewertowski; on też przewodniczył Mszy Świętej, która rozpoczęła się o północy.

Tradycyjnie w Adwencie na naszej stronie i na kanale na YouTube oglądać można było rekolekcje. Poprowadził je o. Michał Nowak, który ma wielu, wielu statych widzów, oczekujących na jasne i porywające tłumaczenie Słowa Bożego, co - jak wielokrotnie podkreślano w komentarzach - okraszane jest pięknym głosem. Tegoroczne rekolekcje zatytułowane były „Słuchać i być posłusznym”, a zrealizowane zostały przez zaprzyjaźnionego z naszą redakcją (a prywatnie entuzjastę homilii o. Michała) Mateusza Pleskacza, reżysera „Słowa na niedzielę”.

O. Michałowi należą się słowa uznania i podziękowania, że po raz kolejny przygotował i poprowadził rekolekcje, które - jak zawsze - zgromadziły wielu, wielu widzów, którzy w komentarzach na YouTube wyrażali swoją wdzięczność za duchowe prowadzenie w czasie Adwentu.

Warto dodać, że filmy z rozważaniami pojawiały się codziennie - od pierwszej niedzieli Adwentu aż do 25 grudnia włącznie. Łącznie obejrzano je ponad 200.000 razy!

Działanie naszej redakcji to także relacje z ważnych wydarzeń w Prowincji; w tym czasie przede wszystkim z pogrzebów naszych Braci (o. Janusza, o. Czesława i o. Józefa): transmisje z kościoła i cmentarza (dostępne na profilu Facebookowym), a także relacje na stronie Prowincji.

Staramy się też kontynuować współpracę medialną z zaprzyjaźnionymi redakcjami („Bratni Zew” czy „Rycerz Niepokalanej”); pomogliśmy także w realizacji teledysku na Dzień Papięski 2020 „Totus Tuus” Doroty Doki Józefiak.

W tym czasie powstały także nowe strony klasztorów w Kwidzynie, Olszynie i Gnieźnie. Przygotowywana jest także nowa szata strony Prowincji.

DAJĘ SŁOWO
PRZYGOTOWANIE

XXVII niedziela zwykła A

Asaf zarządca lasów - Ne 2,8
ojciec Joacha - 2 Krl 18,18

syn Berekiasza - 1 Krl 6,16

DAJĘ SŁOWO
PRZYGOTOWANIE

XXXII niedziela zwykła A

NOCNE STRAŻE
3 po 4 godziny

Sdz 7,19; 1 Sm 11,11; La 2,19

koimeteria
miejsce spania

cmentarz

paronomazja

mišpat → **mispah**
sprawiedliwość → rozlew krwi

sedaqah → **seaqah**
prawowierność → krzyk grozy

Powróć, Boże Zastępów,
wejrzyj z nieba, **spójrz** i **nawiedz**
tę winorośl.

zobaczyłem Wj 3,7
zająłem się Wj 3,16

DE CANONICIS SCRIPTURIS
Sobór Trydencki

8 kwietnia 1546 r.

SEN - ŚMIERĆ
w Starym Testamencie

Rdz 47,30; 1 Krl 2,10;
Hi 14,12; Ps 13,4; Dn 12,2

LAMPY
lampas

POCHODNIE
lychnos

REGUŁA ZATWIERDZONA Z 1223 ROKU

W naszym cyklu artykułów nawiązujących do celebrowanego uroczystości w minionych latach w środowisku franciszkańskim wielkiego jubileuszu początków charyzmatu minoryckiego (2006-2009) nadszedł czas na końcowe podsumowania.

Wspominaliśmy w nim ciąg zdarzeń sprzed ośmiu wieków mających fundamentalne znaczenie dla tożsamości całej rodziny franciszkańskiej: nawrócenie młodego Bernardone i rozpoznanie własnego powołania do czynienia pokuty (poenitentiam facere), przybycie pierwszych towarzyszy i wspólne podjęcie wędrownej misji ewangelizacyjnej na wzór apostołów (missio apostolica), wreszcie prośbę do Stolicy Apostolskiej o uznanie podjętego sposobu życia (forma vitae) i ustne zatwierdzenie go przez papieża Innocentego III w końcu 1209 (lub na początku 1210) roku.

nia się reguły braci mniejszych. Co więcej, właśnie ono umożliwiałoby młodej wspólnotie dalsze rozwijanie się bez większych przeszkód oraz prowadzenie działalności zgodnie z otrzymanym od Pana Boga charyzmatem.

ROZKWIAT PIERWOTNEJ WSPÓLNOTY

Jej radykalny styl życia wyróżniał się dość wyraźnie na ówczesnej panoramie Kościoła. Był zdecydowanie odmienny od najbardziej typowych form życia zakonnego - mniszych i kanonickich. W przeciwieństwie do nich pierwsi minoryci nie mieli bowiem ani

na wzór apostołów. W pewnym sensie ich klasztorem był cały świat, klauzurą - własne serce, a podstawowym zabezpieczeniem - zaufanie Opatrzności i miłość braterska. Z racji na swój radykalizm początkowo traktowano ich z nieufnością, później zaś z rosnącym zainteresowaniem i uznaniem. Ówczesny kronikarz Jakub z Vitry pisał o nich w 1216 roku z nieskrywanym podziwem: żyją oni według wzoru Kościoła pierwotnego (...) Podczas dnia wchodzi do miast i osad, trudząc się pozyskiwaniem innych dla Pana, na noc wracają do eremów lub do jakichś odosobnionych miejsc od-

Dla pełności obrazu wypada jeszcze dodać kilka słów na temat tego, w jaki w ciągu kolejnych kilkunastu lat z krótkiej i zwartej Proto-reguły uformowała się Reguła św. Franciszka. Uznanie ze strony najwyższego autorytetu kościelnego w 1209 (1210) nie kończyło bowiem procesu tworze-

klasztorów, ani kościołów, ani jakichś specyficznych struktur czy zwyczajów. Praktykowali całkowite ubóstwo indywidualne i wspólnotowe, prowadzili wędrowny styl życia bez stałych zabezpieczeń, szli przez świat po dwóch lub więcej wzywając do pokuty

dając się kontemplacji (...) Wierzę, że przed końcem świata Pan chce zbawić wiele dusz przez tych prostych i ubogich ludzi, oraz wstydzić prałatów, którzy stali się niczym milczące psy, niezdolne do szczekania (FF 2205; 2208).

Młode braterstwo niemal od początku rozwijało się niezwy-

kle dynamicznie, i to zarówno w sensie liczebnym, jak i terytorialnym. W 1217 roku było ich już tak wielu, że zaszła potrzeba dokonania podziału na 11 prowincji (we Włoszech, Francji, Prowansji, Hiszpanii, Niemczech i Syrii). W 1221 roku liczba braci sięgała 3 tysięcy! Łatwo się domyśleć, że zmiany te stawiały wspólnotę wobec zupełnie nowych wyzwań i problemów.

Nieliczne przepisy zawarte w Proto-Regule szybko okazały się nieadekwatne i niedostateczne, by móc dalej regulować życie i apostolską działalność tworzącego się zakonu. Coraz bardziej odczuwano potrzebę lepszego określenia struktur, bardziej skutecznego i realistycznego prawodawstwa, które by uwzględniało nowe tendencje,

ustalało zakres kompetencji różnych urzędów, korygowało nieprawidłowości, zabezpieczało braci przed wpływem ruchów hereetyckich itp.

KAPITUŁY BRATERSKIE

Jedną z podstawowych form budowania wspólnoty były kapitule, czyli okresowe spotkania wszystkich braci. Pierwotnie odbywały się one dwa razy do roku (na wiosnę około uroczystości Zestania Ducha Świętego oraz na jesień na uroczystość św. Michała Archanioła), później, z uwagi na coraz większe odległości, ograniczono się do jednego spotkania w pierwszym z powyższych terminów. Bracia przybywający na nie z apostol- skich

wspólnie analizowali dostrzeżone problemy oraz poszukiwali stosownych rozwiązań dla skuteczniejszej ewangelizacji. Wspomniany Jakub z Vitry odnotował: Mężczyźni tego 'zakonu' raz w roku spotykają się w ustalonym miejscu, by cieszyć się w Panu i wspólnie spożywać posiłki, czerpiąc z tych spotkań znaczące dobrodziejstwa. Tu, korzystając z rady osób biegłych, formułują i promulgują święte prawa, które przedkładają papieżowi do zatwierdzenia" (FF 2208). Doroczna kapituła stała się zatem normalnym miejscem i narzędziem do okresowego uzupełniania fundamentalnych norm życia zakonu. Stała się ona swoistym forum, na którym spotykały się ze sobą - a zapewne nierzadko także ścierały - głosy Franciszka, różnych braci (zwłaszcza tych bardziej świętych) oraz przedstawicieli Stolicy Apostolskiej (stróżów ortodoksji). Na niej wnoszono modyfikacje i dopowiedzenia do tekstu Reguły, które, po zatwierdzeniu ze strony Kościoła, stawały się obowiązujące dla wszystkich braci. W całym tym procesie Święty zdaje się odgrywać znaczącą rolę, stojąc na straży sposobu życia, który został mu łaskawie objawiony przez Pana (Zw 68).

REGUŁA Z 1221 ROKU

Z biegiem czasu pierwotna Proto-reguła stopniowo „obrastala w ciało” nowych zapisów, dostosowujących życie braci do zmieniających się warunków. Sama w sobie miała ona wciąż jednak postać prowizoryczną. Tymczasem zarówno wśród samych braci mniejszych, jak i ze strony władz kościelnych narastało oczekiwanie na dokument o charakterze definitywnym. Podejmując to wyzwanie w początkach 1221 r. Franciszek z pomocą br. Cezarego ze Spiry dokonuje przepracowania istniejącego tekstu reguły (kronikarz Giordano da Giano podaje: Widząc, że br. Cezary był biegły w Piśmie świętym, [Franciszek] powierzył mu zadanie, by słowa-

mi Ewangelii upiększył Regułę, którą on sam napisał w prostych słowach - FF 2338). Dołączone fragmenty biblijne służyły lepszemu podkreśleniu natchnionego charakteru całego tekstu.

Reguła ta, zredagowana w 23 (24) rozdziałach została przedstawiona braciom na kapitule w Zielone Świątki 30 maja 1221 roku. Jednakże, jak się wydaje, nie uzyskała jednoznacznej aprobaty ze strony zgromadzenia i dlatego nie przedstawiono jej papieżowi do zatwierdzenia (stąd nazywa się ją „niezatwierdzoną”). Najwyraźniej nie odpowiadała ona idei reguły, jaką posiadało wielu braci oraz przedstawicieli kurii rzymskiej, jako że była ona bardziej tekstem duchowym niż dokumentem prawnym, jasnym w swej strukturze i precyzyjnym w sformułowaniach.

REGUŁA Z 1223 ROKU

Brak szerszej akceptacji w zakonie dla ułożonej przez Franciszka Reguły nie rozwiązywał narastających problemów. Dlatego Biedaczyna, choć boleśnie przeżył wydarzenia z 1221 roku, raz jeszcze podjął się napisania jej dla swej wspólnoty. Zimą 1222/1223 r. wraz z br. Leonem i biegłym w prawie br. Bonizzo udał się do pustelni Fonte Colombo i tam przygotował projekt krótszej (w stosunku do tej z roku 1221) Reguły. Następnie na wiosnę 1223 r. z nowo opracowanym tekstem udał się do Rzymu, do kard. Hugolina. Z jego pomocą przepracował projekt Reguły z Fonte Colombo, aby móc wreszcie przedłożyć go zakonowi i Kościołowi do zatwierdzenia.

Nowy tekst został przedstawiony braciom pod dyskusję na kapitule generalnej i zatwierdzonego dnia 11 czerwca 1223 roku. W ciągu kolejnych miesięcy był on jeszcze wnikliwie badany przez przedstawicieli Stolicy Apostolskiej. Wreszcie dnia 29 listopada 1223 roku papież Honoriusz III bullą *Solet annuere* oficjalnie zatwierdził Regułę braci mniejszych. Oryginał dokumentu papieskiego zawierający tekst Reguły został spisany w dwóch egzemplarzach. Oba szczęśliwie zachowały się do naszych czasów - obecnie jeden znajduje się w *Regestus Pontificalis* archiwum watykańskiego, a drugi w bibliotece *Sacro Convento* w Asyżu.

ZNACZENIE REGUŁY

Oficjalne potwierdzenie Reguły wyznacza kres wieloletniego procesu kształtowania się fundamentów prawodawstwa franciszkańskiego. Wydaje się, że Franciszek z początku nie traktował jej jako dokumentu ostatecznego i definitywnego, ale jedynie jako kolejne stadium w ciągłym procesie praktycznej próby, otwartym na dalsze zapisy, akomodacje, dostosowania do Bożych natchnień i nowych sytuacji. Gdy jednak zamierzał dołączyć do niej zapis, że Ministrem Generalnym zakonu jest Duch Święty, zdecydowana postawa władz kościelnych uświadomiła mu nienaruszalność raz zatwierdzonego tekstu (zob. 2Cel 193).

Nie ulega wątpliwości, że na ostateczne brzmienie Reguły miały wpływ różne osoby (bracia mniejsi i przedstawiciele Stolicy Apostolskiej). Ewentualne obiek-

cje związane z tym, na ile można ją uważać za tekst Franciszkowy w pełni odpowiadający jego zamiarom rozwiewa on sam w Testamencie, mówiąc: Pan dał mi jasno i prosto napisać Regułę... (zob. Test 39). W tych słowach jednoznacznie określa ją jako tekst własny, a osoby trzecie uczestniczące w jej tworzeniu uznaje za danych od Boga współpracowników. Z całą pewnością całym dokumentem pozostaje czytelna owa pierwotna inspiracja, która pobudziła Franciszka do naśladowania Chrystusa ubogiego i pokornego oraz zwiastowania wszystkim drogi pokuty. Jest to inspiracja radykalnie nawiązująca do tej formy życia, jaką Chrystus polecił apostołom, wysłanym do przepowiadania Królestwa Bożego.

Warto zauważyć, iż Reguła *minoritów* (licząca zaledwie 12 rozdziałów) z założenia nie określa i nie normuje wszystkich wymiarów życia braci, a jedynie szkicuje je w głównych zarysach. Wszystko po to, aby nie przystaniać ludzkim słowem jedyne źródła: Ewangelii. Reguła *minoritcka* narodziła się bowiem z radykalnego życia według Ewangelii świętej. To życie stopniowo wyłaniało się przed duchowymi oczyma Franciszka i jego braci, gdy bardzo konkretnie, konsekwentnie i dosłownie „przeżywali” oni przygodę Ewangelii, poddając się pod władzę Boga i Jego Słowa. Na tę właśnie drogę paradoksu Jezusowych błogosławieństw byli, są i będą wzywani przez Ducha franciszkanie wszystkich epok.

o. dr Marek Sykuta

Między nami homiletami *czyli* Ćwierć tony z ambony

radio
NIEPOKALANÓW

do słuchania w niedziele o godz. 11.10 i 21.30

o. dr Michał Nowak OFMConv i o. dr Maciej Baron SVD

ŚP. O. JANUSZ MARIA SZYPULSKI (1956-2020)

Dnia 2 października 2020 r., we wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów, w 26 roku kapłaństwa i 28 lat od profesji uroczystej, odszedł do Pana o. Janusz Maria Szypulski, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych w Polsce (Franciszkanów).

O. Janusz Andrzej Maria Szypulski, syn Zdzisława i Janiny z d. Suwalskiej, brat dwóch sióstr (Marioli i Wioletty) oraz trzech braci (Mirostawa, Stanisława i Marka), urodził się 4 lutego 1956 r. w Darłowie. W 1971 r. ukończył Szkołę Podstawową w DarłóWKu, a następnie, w 1977 r., Technikum Przemysłu Spożywczego w Ciechanowie. W latach 1977-1979 odbył zasadniczą służbę wojskową.

W 1979 r., idąc za głosem powołania, rozpoczął nowicjat w Zakonie Braci Mniejszych Konwentalnych. Na wiadomość o śmierci ojca opuścił Zakon i wrócił do domu rodzinnego, chcąc pomóc finansowo matce samotnie wychowującej pięcioro rodzeństwa. W kolejnym roku ponownie wstąpił na nowicjat, ale również tym razem podjął decyzję o odejściu.

W 1987 r. po raz trzeci wstą-

pił do Zakonu i odbył nowicjat w domu formacyjnym Braci Mniejszych Konwentalnych w Smardzewicach. Już na tym etapie życia zakonnego dało się u niego zaobserwować szczególne zamiłowanie do duchowości maryjnej. 8 września 1988 r. złożył pierwsze śluby zakonne.

Formację zakonną kontynuował w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi-Łagiewnikach, gdzie odbył studia filozoficzne i teologiczne. Również w tym okresie niezmiennie było u niego widoczne zamiłowanie do duchowości maryjnej a zwłaszcza zaangażowanie w Rycerstwo Niepokalanej. 3 października 1992 r. złożył śluby wieczyste, a 27 maja 1993 r. przyjął święcenia w stopniu diakonatu. Rok później, 11 czerwca 1994 r., w bazylice Niepokalanej Wszechpośredniczki Łask w Niepokalanowie, otrzymał święcenia kapłańskie, których udzielił mu kard. Józef Glemp.

Po święceniach o. Janusz został skierowany do pracy duszpasterskiej w klasztorze w Ostródzie (1994-1996), a następnie w Gdańsku (1996-2000) i w Gnieźnie (2000-2001). W 2001 r. został przeniesiony do Olsztyna (2001-2004), gdzie posługę duszpasterską łączył ze studiami na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, które zakończył uzyskaniem tytułu licencjata teologii moralnej. Przez kolejna dwa czterolecia pracował w Gdyni (2004-2006) oraz w Elblągu (2006-2008).

W 2008 r. o. Januszowi został powierzony urząd asystenta ds.

Rycerstwa Niepokalanej. Obowiązek ten pełnił przez dwie kadencje, tj. do roku 2016, przebywając w ówczesnym Centrum Formacji Rycerstwa Niepokalanej Polski Północnej przy klasztorze Franciszkanów w Ostródzie.

W roku 2016 o. Janusz został przeniesiony do Olsztyna, a w 2020 do rodzinnego Darłowa, gdzie przebywał aż do swojej śmierci, tj. 2 października 2020 r.

Uroczystości pogrzebowe śp. o. Janusza Szypulskiego odbyły się we wtorek, 13 października 2020 r. w Darłowie i w całości przewodniczył im Min. prow., o. Wojciech Kulig. Msza Święta pogrzebowa została odprawiona o godz. 12.00 we

franciszkańskim kościele pw. Matki Bożej Częstochowskiej. Po

Mszy Świętej uczestnicy uroczystości przeszli procesyjnie z kościoła do grobowca franciszkańskiego na Cmentarzu Komunalnym, gdzie zostało złożone ciało zmarłego.

ŚP. O. CZESŁAW KOZIEŁ (1959-2020)

Dnia 6 listopada 2020 r., w 28 roku kapłaństwa i 29 lat od profesji uroczystej, w wieku 61 lat odszedł do Pana o. Czesław Kozieł, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych w Polsce (Franciszkanów).

O. Czesław Kozieł, syn Bolesława i Pauliny z d. Christof, brat trzech siostr (Danuty, Jadwigi i Ewy) oraz czterech braci (Stanisława, Leszka, Andrzeja i Adama), urodził się 3 czerwca 1959 r. w Rydułtowach na Górnym Śląsku. W 1974 r. ukończył Szkołę Podstawową a w 1977 r. Zasadniczą Szkołę Górniczą w Pszowie. W latach 1977-1980 kontynuował naukę w Technikum Górniczym w Wodzisławiu Śląskim, które ukończył uzyskaniem świadectwa dojrzałości oraz tytułu technika-mechanika.

W 1980 r. wstąpił na nowicjat Księży Werbistów w Chłudowie k. Poznania, po którym złożył pierwsze śluby zakonne i odbył dwa lata

studiów filozoficznych w Wyższym Seminarium Misyjnym w Nysie. W czasie formacji seminaryjnej zaangażował się jako solista zespołu kłeryckiego, co ujawniło jego nieprzeciętne utalentowanie muzyczne. W 1983 r. ze względów zdrowotnych poprosił o roczny pobyt poza domem Zgromadzenia. Przez ten czas odbył leczenie na oddziale endokrynologii w Inowrocławiu a następnie podjął pracę katechetyczną w Mrągowie. W 1984 r. zwrócił się z prośbą o powrót do Zgromadzenia Księży Werbistów, jednak z uwagi na brak oczekiwanej poprawy wyników lekarskich nie został już do niego przyjęty. W tej sytuacji przeniósł się do Godłapi, gdzie przez kolejne trzy lata kontynuował pracę katechety (1984-1987).

Pomimo napotkanych trudności nie zagłuszył w sobie głosu powołania i w 1987 r. wstąpił na nowicjat Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych w Smardzewicach. Również w tym okresie został doceniony za umiejętność dobrego wykorzystania swojego talentu muzycznego we wspólnocie braterskiej. W podaniu o złożenie pierwszych ślubów zakonnych zadeklarował, że w przyszłości jest gotowy podjąć się pracy na misjach.

Po pierwszej profesji kontynuował formację w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi-Łagiewnikach, gdzie odbył studia teologiczne. Również w tym okresie dał się u niego zauważyć talent muzyczny a także poczucie humoru i predyspozycje do pracy z dziećmi i młodzieżą a w szczególności z dziećmi specjalnej

trochę. 4 października 1991 r. złożył śluby wieczyste, a 12 października 1991 r. przyjął święcenia w stopniu diakonatu. Rok później, 23 maja 1992 r., we franciszkańskim kościele w Gdyni otrzymał święcenia kapłańskie, których udzielił mu bp Meru, Silas Sylvius Njiru.

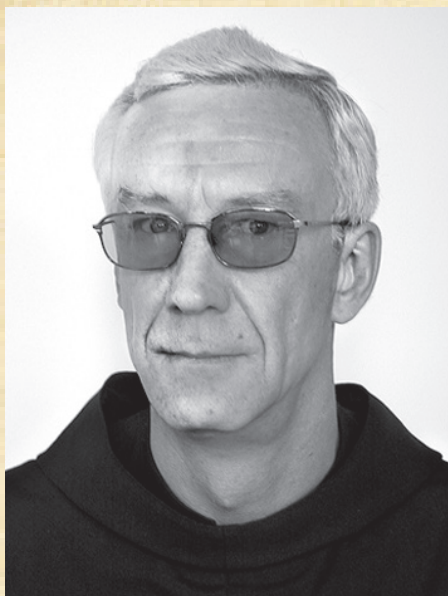
Pierwsze dwa lata po święceniach o. Czesław przepracował duszpastersko w par. św. Antoniego z Padwy w Gdyni (1992-1993). W 1993 r. decyzją przełożonych został skierowany do Rosji, gdzie przebywał do roku 2002 r., postugując w par. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Czerniachowsku. W tym czasie zaangażował się w pomoc Polakom na Wschodzie, m.in. wspierając powstanie «Wspólnoty Kultury Polskiej im. Jana Kochanowskiego». Po powrocie do Polski pracował kolejno w Ostródzie (2002-2004), w Kołobrzegu (2004-2005), w Gnieźnie (2005-2006), w Poznaniu (2006-2007), w Darłównie (2007-2016) i w Elblągu (od 2016 r.).

W 2020 r. o. Czesław otrzymał polecenie udania się do klasztoru w Kołobrzegu. Nawrót choroby nerek spowodował jednak, że planowane przenosiny nigdy nie doszły do skutku. Po kilku miesiącach walki z chorobą został przewieziony do szpitala w Gdańsku, gdzie przebywał aż do swojej śmierci, która nastąpiła 6 listopada 2020 r.

ŚP. O. JÓZEF CZYSZ (1957-2020)

Dnia 5 grudnia 2020 r., w wieku 63 lat, w 38 roku kapłaństwa, odszedł do Pana o. Józef Czysz, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych w Polsce (Franciszkanów).

O. Józef Czysz, syn Edmunda i Anny z d. Zawiasa, brat dwóch sióstr (Marii i Janiny) oraz dwóch braci (Tadeusza i Edmunda), urodził się 19 marca 1957 r. w Lęborku. Po skończeniu nauki w Szkole Podstawowej, w 1972 r., wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Niepokalanowie i ukończył je zdaniem egzaminu maturalnego.

30 sierpnia 1976 r. rozpoczął

nowicjat w Zakonie Braci Mniejszych Konwentalnych w Smardzewicach. 4 września 1977 r. złożył pierwszą profesję zakonną, po której rozpoczął przygotowanie do kapłaństwa. Pierwszy rok studiów odbył w Seminarium w Krakowie (1977/1978) a kolejne 5 w rzymskim międzynarodowym seminarium franciszkańskim Seraphicum (1978-1983). W tym okresie, 8 grudnia 1981 r., złożył swoje śluby wieczyste, a 27 marca 1982 r. przyjął święcenia w stopniu diakonatu. Po zakończeniu formacji w Seraphicum wrócił do Polski i 25 czerwca 1983 r., we franciszkańskim kościele Świętej Trójcy w Gdańsku, otrzymał święcenia kapłańskie, których udzielił mu bp Lech Kaczmarek.

Pierwsze dwa lata po święceniach o. Józef przepracował duszpastersko w par. Podwyższenia Krzyża Świętego w Kołobrzegu (1983-1985), a następnie w Elblągu (1985-1987) i w Dąrtowie (1987-1989).

W 1989 r. decyzją władz zakon-

nych został skierowany do pomocy duszpasterskiej w Kustodii Kalabryjskiej, gdzie przez kolejne 3 lata posługiwał w klasztorze św. Serca Jezusa w Catanzaro Lido. W 1992 r. wrócił do Polski i podjął się pracy duszpasterskiej w Poznaniu (1992-2000) oraz w Gnieźnie (2000-2002).

W 2002 r. ponownie został skierowany do pracy we Włoszech i przez rok pełnił obowiązki gwardiana klasztoru w Pizie (2002-2003). W 2004 r. wrócił do Polski, gdzie pracował duszpastersko w klasztorach Gnieźnie (2004-2009) oraz w Elblągu (2009-2015).

W 2015 r. o. Józef został przeniesiony do klasztoru w Poznaniu, gdzie przebywał aż do swojej śmierci, która nastąpiła na skutek choroby nowotworowej w dniu 5 grudnia 2020 r.

Weekendowe rekolekcje na platformie zoom

**sprawdź plan
na 2021 rok!**

www.rekolekcjefranciszkanie.pl

SPIS TREŚCI

Transitus 2020	2
Inauguracja roku akademickiego 2020/21...	2
Pogrzeb o. Janusza Szypulskiego.....	3
Oficjalne rozpoczęcie postulatu 2020/21....	5
Jubileusz 25-lecia misji w Ekwadorze.....	5
Pogrzeb o. Czesława Koziela OFMConv.....	6
Owoce akcji “Woreczek ryżu”	8
Pogrzeb o. Józefa Czysta OFMConv.....	9
Profesja wieczysta 2020.....	11
Życzenia Ministra prowincjalnego.....	12
Aktualności z klasztorów.....	13
Szwecja.....	19
Duszpasterstwo Powołaniowe.....	23
Sekretariat Misyjny.....	25
Dom św. Maksymiliana.....	28
Duszpasterstwo Medialne.....	31
Reguła Zatwierdzona z 1223 roku.....	33
Zmarli.....	36

Strona prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: www.franciszkanie.gdansk.pl

Franciszkański świat w jednym miejscu: www.franciszkanie.tv

Codziennie rozważanie Słowa Bożego: www.3zdania.pl

Strona powołaniowa: www.powolanie.com.pl

Sekretariat misyjny: sekretariatmisyjny.pl

Fundacja “Tworzyć miłością”: www.fundacjatm.pl

Rekolekcje: www.rekolekcjefranciszkanskie.pl

Dom św. Maksymiliana: www.dmk.pl

Wydano staraniem Sekretariatu Prowincji św. Maksymiliana
Redakcja i przygotowanie materiału: o. Piotr Kurek
Korekta: o. Piotr Kurek i Maja Studzińska
Skład i łamanie: o. Mateusz Stachowski
Opracowano na podstawie materiałów nadesłanych.
Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz
z materiałów nadesłanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Adres redakcji
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk
tel. 58 3018525; fax 58 3010752
kuria@franciszkanie.gdansk.pl
Nakład: 130 egz.
Numer zamknięto 3 II 2021 r.
Do użytku wewnętrznego.

franciszkańskie homilie.
słuchaj **codziennie** na soundcloud

WORECZEK RYŻU

WIĘCEJ SZCZĘŚCIA JEST W DAWANIU
ANIŻELI W BRANIU

2021

wyślij SMS o treści
DAR na nr **72052**

koszt: 2,46 zł z VAT

POST
JAŁMUŻNA
MODLITWA

dla dzieci z Kenii i Ekwadoru

PRZEKAŻ DAROWIZNĘ NA:

FRANCISZKAŃSKI SEKRETARIAT MISYJNY
KONTO NR 76 1240 1239 1111 0000 1643 7506
TYTUŁEM: WORECZEK RYŻU
WWW.SEKRETARIATMISYJNY.PL

ORGANIZATORZY

Franciszkański
Sekretariat
Misyjny

FUNDACJA
TWORZYĆ
MIŁOŚCIĄ

PARTNERZY

Prowincja
św. Maksymiliana M. Kolbego
w Gdańsku

PORCJUNKULA

PATRONAT MEDIALNY

franciszkanie

STACJA7.PL

Plus 101.7 FM

niedziela
PROWINCJA FRANCISZKANÓW

radio
NIEPOKALANÓW